

U S T A W A

z dnia 2018 r.

o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1542 i 1669) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 60c w ust. 6 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 3 w brzmieniu:

„3) podczas oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie Służby Więziennej, zwanym dalej „kontyngentem”, lub w ramach kontyngentu innych służb mundurowych.”;

2) w art. 84 w ust. 1 w pkt 2 na końcu zdania kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 3 w brzmieniu:

„3) oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie lub w ramach kontyngentu innych służb mundurowych.”;

3) dodaje się rozdział 9a w brzmieniu:

„Rozdział 9a

Kontyngenty Służby Więziennej wydzielone do realizacji zadań poza granicami państwa

Art. 85a. 1. Funkcjonariusz może zostać delegowany do pełnienia służby poza granicami państwa w celu realizacji zadań określonych w art. 2 ust. 2 pkt 8, w kontyngencie lub w ramach kontyngentu innych służb mundurowych wydzielonym do udziału w:

- 1) misji pokojowej;
- 2) akcji zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom;
- 3) akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej;
- 4) szkoleniu i ćwiczeniach służb mundurowych;
- 5) przedsięwzięciach reprezentacyjnych.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych oraz ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa.

2. Delegowanie do pełnienia służby poza granicami państwa oraz przedłużanie czasu delegowania w przypadkach wymienionych w ust. 1 następuje za pisemną zgodą funkcjonariusza.

Art. 85c. 1. W skład kontyngentu mogą wchodzić pracownicy Służby Więziennej, z uwzględnieniem ust. 2.

2. W celu zapewnienia obsady niektórych stanowisk w kontyngencie przez osoby posiadające specjalistyczne kwalifikacje można zatrudniać pracowników na zasadach określonych w przepisach Kodeksu pracy.

Art. 85d. 1. W kontyngencie wydzielonym do udziału w misji pokojowej można zatrudnić:

- 1) pracownika Służby Więziennej legitymującego się co najmniej dwuletnim stażem pracy w jednostkach organizacyjnych;
- 2) osobę niebędącą pracownikiem Służby Więziennej, która posiada specjalistyczne kwalifikacje.

2. W kontyngencie wydzielonym do udziału w akcji zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom, akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej, szkoleniu i ćwiczeniach albo przedsięwzięciach reprezentacyjnych zatrudnia się pracownika, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Jeżeli czas pozostawania poza granicami państwa kontyngentu wydzielonego do udziału w akcji zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom albo akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej jest dłuższy niż 6 miesięcy, w kontyngencie można zatrudnić również osobę, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

Art. 85e. 1. Dyrektor Generalny, upowszechnia informację o zamiarze zatrudnienia w kontyngencie przez umieszczenie ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Centralnego Zarządu Służby Więziennej, w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Centralnego Zarządu Służby Więziennej, a także przez opublikowanie go w miesięczniku „Forum Penitencjarne” oraz co najmniej w jednym dzienniku odpowiednio o zasięgu ogólnokrajowym albo wojewódzkim.

2. Jeżeli w kontyngencie mają być zatrudnieni wyłącznie pracownicy wymienieni w art. 85d ust. 1 pkt 1, Dyrektor Generalny może upowszechnić informację o tym fakcie w formie pisma adresowanego do pracodawców zatrudniających takich pracowników.

3. Ogłoszenie lub pismo powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres jednostki organizacyjnej,

- 2) określenie stanowiska pracy,
- 3) wskazanie niezbędnych oraz dodatkowych wymagań związanych ze stanowiskiem pracy,
- 4) wskazanie wymaganych dokumentów,
- 5) termin i miejsce składania dokumentów.

Art. 85f. 1. Osoba ubiegająca się o pracę w kontyngencie, zwana dalej „kandydatem”, może zostać zatrudniona w kontyngencie wydzielonym do udziału w:

- 1) misji pokojowej, jeżeli:
 - a) złoży w terminie wymagane dokumenty,
 - b) uzyska pozytywną ocenę kwalifikacji i predyspozycji do wykonywania pracy w kontyngencie oraz orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do jej wykonywania,
 - c) wyrazi pisemną zgodę, o której mowa w art. 174¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 917, 1000, 1076, 1608 i 1629),
 - d) zostanie zawarte porozumienie między Dyrektorem Generalnym a dotychczasowym pracodawcą, z zastrzeżeniem ust. 2,
 - e) podda się szczepieniom ochronnym;
- 2) akcji zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom, akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej, szkoleniu i ćwiczeniach albo przedsięwzięciach reprezentacyjnych, jeżeli spełnia warunki wymienione w pkt 1 lit. a–c, oraz po zawarciu porozumienia, o którym mowa w pkt 1 lit. d.

2. Jeżeli Dyrektor Generalny jest pracodawcą, nie zawiera się porozumienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d.

3. Zatrudnienie kandydata w kontyngencie wydzielonym do udziału w akcji zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom albo akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej, z uwagi na charakter zadań lub obszar działania kontyngentu, może być dodatkowo uzależnione od poddania się przez niego szczepieniom ochronnym.

Art. 85g. 1. Oceny kwalifikacji i predyspozycji do wykonywania pracy w kontyngencie, zwanej dalej „oceną”, dokonuje Dyrektor Generalny lub działający z jego upoważnienia komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, w formie rozmowy kwalifikacyjnej, pisemnego testu lub ćwiczeń praktycznych.

2. Przy ocenie uwzględnia się wymagania określone przez organizację międzynarodową lub państwo przyjmujące kontyngent, zakres zadań kontyngentu, obszar jego działania oraz umiejętności zawodowe kandydata zapewniające wykonanie w kontyngencie określonych dla niego zadań.

3. Ocenę wyraża się na piśmie.

4. Podmiot dokonujący oceny może odmówić poddania kandydata tej ocenie albo ją w każdym czasie przerwać.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, informuje się kandydata na piśmie o przyczynie odmowy poddania go ocenie lub o powodach jej przerwania.

6. Pisemnej informacji nie sporządza się, gdy kandydat swoim postępowaniem przyczynił się do przerwania oceny lub gdy jej przerwanie jest uzasadnione stanem zdrowia kandydata.

Art. 85h. 1. Badania laboratoryjne i lekarskie niezbędne do wystawienia orzeczenia lekarskiego oraz szczepienia ochronne organizuje Dyrektor Generalny w porozumieniu z dotychczasowym pracodawcą.

2. Dyrektor Generalny zwraca kandydatowi uczestniczącemu w badaniach lub szczepieniach, o których mowa w ust. 1, koszty przejazdów i noclegu oraz wypłaca ryczałt na dojazdy w wysokości i na warunkach określonych w przepisach dotyczących podróży służbowej na obszarze kraju, wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Art. 85i. 1. Zatrudnienie kandydata w kontyngencie następuje w formie umowy o pracę na czas określony.

2. Okres, na jaki jest zawierana umowa o pracę, ustala się z uwzględnieniem, w szczególności, okresu niezbędnego na:

1) pobranie wyposażenia zgodnego z wymogami określonymi przez organizację międzynarodową lub państwo przyjmujące kontyngent;

2) udział w zgrupowaniu kontyngentu organizowanym bezpośrednio przed wyjazdem z kraju oraz poprzedzającym je szkoleniu lub praktyce przygotowującej do wykonywania pracy w tym kontyngencie;

3) wykonywanie pracy w kontyngencie realizującym zadania poza granicami państwa;

4) udział w zgrupowaniu kontyngentu organizowanym po jego powrocie do kraju lub w badaniach laboratoryjnych i lekarskich, jeżeli są prowadzone, i nie jest organizowane zgrupowanie kontyngentu.

3. Umowa o pracę określa zajmowane stanowisko, a gdy w związku z pracą zostaje przyznany dodatek zagraniczny - również kategorię i stawkę tego dodatku.

4. Pracownika kontyngentu można zatrudnić na stanowisku:

- 1) lekarza;
- 2) pielęgniarza (pielęgniarki);
- 3) specjalisty;
- 4) kierowcy;
- 5) eksperta, obserwatora.

5. Stanowisko specjalisty dotyczy w szczególności psychologa, informatyka, mechanika pojazdów oraz specjalisty do spraw łączności.

6. Na stanowisku psychologa oraz specjalisty do spraw łączności nie można zatrudnić osób, o których mowa w art. 85d ust. 1 pkt 2.

Art. 85j. 1. Dyrektor Generalny może wycofać pracownika ze składu kontyngentu niezwłocznie:

1) po uzyskaniu wiadomości o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie umowy o pracę z winy pracownika;

2) na jego prośbę;

3) gdy niezdolność do wykonywania pracy w kontyngencie z przyczyn niezawinionych przez pracownika trwa dłużej niż 14 dni;

4) gdy uzasadnia to interes służby lub potrzeby jednostki organizacyjnej, w której pracownik jest zatrudniony;

5) gdy zachodzi konieczność zastosowania mechanizmu korygującego, o którym mowa w art. 272b ust. 3.

2. W przypadku wycofania pracownika ze składu kontyngentu umowę o pracę na czas określony rozwiązuje się na zasadach określonych w Kodeksie pracy.

Art. 85k. 1. Pracownikowi zatrudnionemu na stanowisku, o którym mowa w art. 85i ust. 4, w kontyngencie wydzielonym do udziału w misji pokojowej przysługuje wynagrodzenie miesięczne ustalone z zastosowaniem mnożnika kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla członków korpusu służby cywilnej na dany rok, w którym zawierana jest umowa o pracę na czas określony.

2. Wysokość mnożników kwoty bazowej służąca do ustalenia wysokości wynagrodzenia dla pracowników zatrudnionych w kontyngencie wydzielonym do udziału w misji pokojowej dla stanowisk, o których mowa w art. 85i ust. 4, wynosi:

- 1) lekarza – 2,000;
- 2) pielęgniarza (pielęgniarki) – 1,400;
- 3) specjalisty – 1,600;
- 4) kierowcy – 1,500;
- 5) eksperta, obserwatora – 1,800.

3. Pracownikowi, o którym mowa w art. 85d ust. 1 pkt 1, zatrudnionemu w kontyngencie wydzielonym do udziału w akcji zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom, akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej, szkoleniu i ćwiczeniach albo przedsięwzięciach reprezentacyjnych przysługuje wynagrodzenie za pracę i inne świadczenia związane z pracą w dotychczasowej wysokości i na dotychczasowych warunkach wynikających z tytułu umowy o pracę na czas nieokreślony.

4. Pracownikowi, o którym mowa w art. 85d ust. 1 pkt 2, zatrudnionemu w kontyngencie wydzielonym do udziału w akcji zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom, akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej przysługuje wynagrodzenie za pracę i inne świadczenia związane z pracą w wysokości i na warunkach określonych w umowie, o której mowa w art. 85i ust. 1.

Art. 85l. Pracownikowi odbywającemu w kraju szkolenie lub praktykę przygotowującą do pracy w kontyngencie nie przysługuje zwrot kosztów przejazdu do miejscowości zamieszkania i z powrotem w dniu wolnym od zajęć.

Art. 85ł. 1. Pracownik zatrudniony w kontyngencie wydzielonym do udziału w misji pokojowej otrzymuje:

- 1) ryczałt z tytułu zatrudnienia w kontyngencie;
- 2) dodatek zagraniczny;
- 3) należności z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju;
- 4) ryczałt na pokrycie kosztów utrzymania.

2. W sprawach należności, o których mowa w ust. 1, decyzje podejmuje Dyrektor Generalny lub upoważniony przez niego dowódca kontyngentu.

3. Ryczałt z tytułu zatrudnienia w kontyngencie przysługuje w wysokości kwoty bazowej ustalonej w ustawie budżetowej dla członków korpusu służby cywilnej.

4. Ryczałt wypłaca się jednorazowo niezwłocznie po zawarciu umowy o pracę na czas określony.

5. Ryczałt podlega zwrotowi, jeżeli przed datą delegowania kontyngentu poza granice państwa z przyczyn zawinionych przez pracownika lub na jego prośbę zostanie rozwiązana umowa o pracę na czas określony.

6. Dodatek zagraniczny pracownik otrzymuje za każdy rozpoczęty dzień kalendarzowy, w którym wykonuje pracę w kontyngencie realizującym zadania poza granicami państwa.

7. Przy określaniu wysokości i zasad przyznawania i otrzymywania:

- 1) dodatku zagranicznego;
 - 2) należności z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju;
 - 3) ryczałtu na pokrycie kosztów utrzymania
- stosuje się odpowiednio przepisy o należnościach pieniężnych otrzymywanych przez funkcjonariuszy, delegowanych do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie.

8. Ryczał na pokrycie kosztów utrzymania pracownik otrzymuje w przypadku, gdy w miejscu wykonywania pracy poza granicami państwa nie zapewniono mu bezpłatnego utrzymania bądź świadczenia pieniężnego przeznaczonego na pokrycie kosztów utrzymania.

Art. 85m. 1. Pracownikowi zatrudnionemu w kontyngencie wydzielonym do udziału w akcji zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom, akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej, szkoleniu i ćwiczeniach albo przedsięwzięciach reprezentacyjnych przysługują diety, zwrot kosztów przejazdów i dojazdów oraz noclegów i innych wydatków w wysokości i na warunkach określonych w przepisach dotyczących podróży służbowej poza granicami kraju, wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej wydaje Dyrektor Generalny.

3. Pracownikowi zatrudnionemu w kontyngencie przysługują świadczenia z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, według zasad i w trybie określonych w przepisach ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1376 i 1669).

4. Pracownikowi zatrudnionemu w kontyngencie wydzielonym do udziału w misji pokojowej, akcji zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom albo akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej, który w czasie wykonywania pracy poza granicami państwa doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu, a w razie jego śmierci uprawnionym członkom jego rodziny, przysługuje niezależnie od świadczeń wynikających z ustawy, o której mowa w ust. 3, świadczenie z tytułu uszczerbku na zdrowiu w wysokości i na zasadach określonych dla funkcjonariuszy w przepisach o należnościach pieniężnych otrzymywanych przez funkcjonariuszy delegowanych do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie.

5. Środki ochrony indywidualnej, odzież i obuwie robocze oraz wyposażenie, o którym mowa w art. 85i ust. 2 pkt 1, zapewnia pracownikowi nieodpłatnie Dyrektor Generalny.

Art. 85n. 1. Funkcjonariusze i pracownicy Służby Więziennej wchodzący w skład kontyngentu podlegają na terytorium państwa obcego przepisom dyscyplinarnym i porządkowym obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, są obowiązane przestrzegać prawa państwa przyjmującego oraz wiążące Rzeczpospolitą Polską prawo międzynarodowe.

Art. 85o. 1. Funkcjonariusz w czasie delegowania do pełnienia służby w kontyngencie poza granicami państwa otrzymuje uposażenie zasadnicze, dodatki o charakterze stałym do uposażenia i inne należności pieniężne przysługujące na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym - z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności lub ich wysokość.

2. Funkcjonariuszowi mogą być przyznawane inne dodatki do uposażenia lub świadczenia z tytułu uszczerbku na zdrowiu, podróży i przejazdów oraz inne należności pieniężne związane z delegowaniem, wypłacane w walucie polskiej lub obcej.

Art. 85p. 1. Funkcjonariusz, który w związku z podjęciem lub zakończeniem pełnienia służby w kontyngencie, uczestniczy w kraju w szkoleniu lub zgrupowaniu oraz innych obowiązkowych zajęciach lub czynnościach, zwanych dalej „zajęciami”, otrzymuje należności z tytułu krajowej podróży służbowej w wysokości i na warunkach określonych w przepisach w sprawie przyznawania funkcjonariuszom należności za podróże służbowe i przeniesienia, z zastrzeżeniem ust. 2-4.

2. W przypadku zapewnienia funkcjonariuszowi bezpłatnego wyżywienia w miejscu odbywania zajęć, dieta na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia przysługuje wyłącznie za czas przejazdu.

3. Za czas pobytu w miejscu odbywania zajęć ryczałt na dojazdy środkami komunikacji miejscowej nie przysługuje, jeżeli odbywają się one w Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodku szkolenia Służby Więziennej, ośrodku doskonalenia kadr Służby Więziennej lub innym ośrodku stanowiącym miejsce zakwaterowania i wyżywienia.

4. Funkcjonariuszowi nie przysługuje zwrot kosztów przejazdu do miejscowości zamieszkania i z powrotem w dniu wolnym od zajęć.

Art. 85q. 1. Funkcjonariusz delegowany do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie, otrzymuje należności pieniężne:

- 1) dodatek zagraniczny;
- 2) ryczałt z tytułu delegowania;
- 3) należności z tytułu zagranicznej podróży służbowej;
- 4) ryczałt na pokrycie kosztów utrzymania;
- 5) świadczenie z tytułu uszczerbku na zdrowiu.

2. W sprawach należności pieniężnych, o których mowa w ust. 1, rozkaz wydaje Dyrektor Generalny lub upoważniony przez niego dowódca kontyngentu.

3. Dodatek zagraniczny funkcjonariusz otrzymuje za każdy rozpoczęty dzień kalendarzowy pełnienia służby poza granicami państwa, z zastrzeżeniem ust. 4. Kwotę dodatku zagranicznego zaokrągla się do pełnego złotego w górę.

4. Dodatek zagraniczny nie przysługuje:

1) za okres zawieszenia w czynnościach służbowych, chyba że w wyniku postępowania karnego lub dyscyplinarnego będącego przyczyną zawieszenia funkcjonariusz został uniewinniony bądź postępowanie to zostało umorzone, z wyjątkiem warunkowego umorzenia, z powodu przedawnienia lub amnestii;

2) jeżeli w związku z udziałem w misji pokojowej funkcjonariusz otrzymuje:

- a) ryczałt na pokrycie kosztów utrzymania lub
- b) świadczenie pieniężne od strony zagranicznej na pokrycie kosztów utrzymania.

5. Przepisu ust. 4 pkt 2 lit. b nie stosuje się do funkcjonariusza pełniącego służbę w kontyngencie zorganizowanym w formie oddziału lub pododdziału zwartego.

6. Stawki podstawowe dodatku zagranicznego dla poszczególnych funkcji pełnionych w kontyngencie funkcjonariusz otrzymuje w stawkach dziennych, w zależności od kategorii, w wysokości:

- 1) kategoria I – dowódca kontyngentu: stawka podstawowa od 16% do 25% najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza;
- 2) kategoria II – zastępcy dowódcy kontyngentu: stawka podstawowa od 14% do 20% najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza;
- 3) kategoria III – oficer do kontaktów z kwaterą główną misji pokojowej, szef logistyki kontyngentu: stawka podstawowa od 13% do 18% najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza;
- 4) kategoria IV – oficer sztabowy kontyngentu, oficer szkoleniowy, dowódca plutonu, lekarz, dowódca drużyny: stawka podstawowa od 12% do 16% najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza;
- 5) kategoria V – pomocnik szefa logistyki, szef kompanii: stawka podstawowa od 11% do 14% najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza;
- 6) kategoria VI – specjalista: stawka podstawowa od 10% do 15% najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza;
- 7) kategoria VII – funkcjonariusz kierowca: stawka podstawowa od 9% do 13% najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza;
- 8) kategoria VIII – funkcjonariusz, pielęgniarz: stawka podstawowa od 8% do 11% najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza.

7. Dodatek zagraniczny przyznany funkcjonariuszowi można okresowo podwyższać ze względu na szczególne zagrożenia lub uciążliwość służby do 10% maksymalnej wysokości procentowej stawki podstawowej dodatku.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, dodatek zagraniczny przyznaje się funkcjonariuszowi w wysokości 50% stawek podstawowych. Przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio.

9. Dodatek zagraniczny wypłaca się w terminie do dnia 15 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni na rachunek bankowy w kraju, wskazany przez funkcjonariusza.

10. Na pisemny wniosek funkcjonariusza dodatek zagraniczny wypłaca się w dolarach amerykańskich, euro albo w walucie kraju właściwej dla rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej, określonej na podstawie przepisów w sprawie przyznawania funkcjonariuszom należności za podróże służbowe i przeniesienia.

Wysokość dodatku zagranicznego przelicza się według średniego kursu właściwej waluty w Narodowym Banku Polskim, obowiązującego w pierwszym dniu miesiąca kalendarzowego, za który następuje wypłata.

11. Wniosek, o którym mowa w ust. 10, lub jego cofnięcie podlega uwzględnieniu, poczynając od wypłaty dodatku zagranicznego za miesiąc następujący po jego złożeniu lub cofnięciu.

Art. 85r. 1. Ryczałt z tytułu delegowania funkcjonariusz otrzymuje w wysokości kwoty bazowej ustalonej dla funkcjonariuszy w ustawie budżetowej.

2. Ryczałt z tytułu delegowania wypłaca się niezwłocznie po wydaniu rozkazu personalnego o delegowaniu funkcjonariusza do pełnienia służby poza granicami państwa.

3. Ryczałt z tytułu delegowania podlega zwrotowi, jeżeli funkcjonariusz nie podjął służby poza granicami państwa w związku z uchYLENIEM rozkazu o delegowaniu z przyczyn zawinionych przez funkcjonariusza lub na jego wniosek.

Art. 85s. 1. Należności z tytułu zagranicznej podróży służbowej funkcjonariusz otrzymuje w wysokości i na warunkach określonych w przepisach w sprawie przyznawania funkcjonariuszom należności za podróże służbowe i przeniesienia, z zastrzeżeniem ust. 3–5.

2. Należności z tytułu zagranicznej podróży służbowej, o których mowa w ust. 1, przysługują funkcjonariuszowi za czas:

1) przejazdu od chwili przekroczenia granicy państwowej do chwili przybycia w rejon działania kontyngentu i z powrotem, w związku z rozpoczęciem i zakończeniem pełnienia służby poza granicami państwa;

2) podróży służbowej na terytorium obcego państwa poza miejscowością stanowiącą siedzibę kontyngentu lub stałe miejsce pełnienia służby;

3) przejazdu z rejonu działania kontyngentu do kraju i z powrotem w uzasadnionych przypadkach służbowych lub losowych.

3. W przypadku gdy podróż służbowa, o której mowa w ust. 2 pkt 2, odbywa się wyłącznie na terytorium państwa, do którego skierowano kontyngent, i trwa:

1) do 12 godzin – dieta na pokrycie kosztów wyżywienia oraz na inne drobne wydatki nie przysługuje;

2) ponad 12 godzin – dieta przysługuje w wysokości 70% diety określonej w przepisach w sprawie przyznawania funkcjonariuszom należności za podróże służbowe i przeniesienia.

4. Dieta na pokrycie kosztów wyżywienia i na inne drobne wydatki w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 3, nie przysługuje, jeżeli w związku z udziałem w misji pokojowej funkcjonariusz otrzymuje ryczałt na pokrycie kosztów utrzymania lub świadczenie pieniężne od strony zagranicznej na pokrycie kosztów utrzymania.

5. Zwrot kosztów podróży odbywanej samolotem w związku z rozpoczęciem lub zakończeniem pełnienia służby poza granicami państwa może obejmować koszty przewozu bagażu osobistego funkcjonariusza o wadze do 50 kg, liczonego łącznie z wagą bagażu opłaconego w cenie biletu.

Art. 85t. 1. Ryczałt na pokrycie kosztów utrzymania funkcjonariusz otrzymuje w przypadku, gdy w miejscu pełnienia służby poza granicami państwa nie zapewniono mu bezpłatnego utrzymania bądź świadczenia pieniężnego przeznaczonego na pokrycie kosztów utrzymania, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, stanowi równowartość:

1) w pierwszym miesiącu służby poza granicami państwa 100%;

2) w następnych miesiącach służby poza granicami państwa 60% diet na pokrycie kosztów wyżywienia i innych drobnych wydatków oraz limitów na pokrycie kosztów noclegu, określonych na podstawie przepisów w sprawie przyznawania funkcjonariuszom należności za podróże służbowe i przeniesienia.

3. W przypadku gdy funkcjonariusz otrzymuje od strony zagranicznej świadczenie pieniężne na pokrycie kosztów utrzymania w wysokości niższej niż określona w ust. 2, przysługuje mu ryczałt, o którym mowa w ust. 1, pomniejszony o kwotę otrzymanego świadczenia.

4. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się zaliczkowo z góry, w pierwszym dniu roboczym każdego miesiąca służby poza granicami państwa, na rachunek bankowy w kraju, wskazany przez funkcjonariusza.

Art. 85u. 1. Świadczenie z tytułu uszczerbku na zdrowiu doznanego w czasie delegowania do pełnienia służby poza granicami państwa funkcjonariusz otrzymuje, jeżeli z tego tytułu przyznano mu odszkodowanie na podstawie art. 118 ustawy.

2. Świadczenie przysługuje, jeżeli uszczerbek na zdrowiu funkcjonariusza jest następstwem zamachu lub innego bezprawnego działania wymierzonego w funkcjonariusza albo pozostaje w bezpośrednim związku z wykonywaniem zadań kontyngentu określonych w akcie o jego utworzeniu.

3. Świadczenie przysługuje za każdy procent doznanego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 20% przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy obowiązującego na koniec roku kalendarzowego poprzedzającego wydanie decyzji w tej sprawie.

4. Przez uposażenie, o którym mowa w ust. 3, należy rozumieć uposażenie obliczane na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy.

5. Przepisy ust. 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio w razie śmierci funkcjonariusza pozostającej w związku z delegowaniem do pełnienia służby poza granicami państwa, przy czym śmierć funkcjonariusza jest równoznaczna z doznaniem 100% uszczerbku na zdrowiu.

Art. 85v. 1. Funkcjonariusz delegowany do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie, o którym mowa w art. 85a ust. 1 pkt 2, otrzymuje dodatek operacyjny za każdy rozpoczęty dzień kalendarzowy udziału w akcji zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom w wysokości od 5% do 10% kwoty bazowej, o której mowa w art. 85r ust. 1. Przepisy art. 85q ust. 2 i ust. 9 stosuje się odpowiednio.

2. Wysokość stawki dodatku operacyjnego dla funkcjonariusza ustala się, uwzględniając szczególne zagrożenia lub uciążliwość służby.

Art. 85w. Do funkcjonariusza delegowanego do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie, o którym mowa w art. 85a ust. 1:

- 1) pkt 2 i 3 – przepisy art. 85u stosuje się odpowiednio;
- 2) pkt 2–5 – przepis art. 85s ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 85x. 1. Funkcjonariusz może być delegowany do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie wydzielonym do udziału w:

1) misji pokojowej albo akcji zapobiegania atakom terroryzmu lub ich skutkom, jeżeli kolejno:

- a) złoży oświadczenie o wyrażeniu zgody, o której mowa w art. 85a ust. 2 ustawy,
- b) uzyska pozytywną ocenę predyspozycji do pełnienia służby w kontyngencie,
- c) uzyska orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do jej pełnienia oraz podda się szczepieniom ochronnym,

- d) ukończy szkolenie przygotowujące do pełnienia służby w kontyngencji;
- 2) akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej, jeżeli spełnia co najmniej warunki, o których mowa w pkt 1 lit. b i c;
- 3) szkoleniu i ćwiczeniach lub przedsięwzięciach reprezentacyjnych, jeżeli posiada kwalifikacje i umiejętności zawodowe zapewniające właściwe wykonanie przez niego zadań.

2. W oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, funkcjonariusz wskazuje, że zna czas i warunki delegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencji oraz charakter przewidywanych do wykonania zadań.

3. Oceny predyspozycji funkcjonariusza do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencji, zwanej dalej „oceną predyspozycji”, dokonuje Dyrektor Generalny lub z jego upoważnienia Komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej.

4. Przy ocenie predyspozycji uwzględnia się cel skierowania kontyngentu, zakres zadań, obszar jego działania oraz kwalifikacje i umiejętności zawodowe funkcjonariusza zapewniające wykonanie zadań określonych dla kontyngentu, a także wymagania, które powinni spełniać funkcjonariusze, określone przez organizację międzynarodową lub państwo przyjmujące kontyngent.

5. Ocena predyspozycji powinna być wyrażona na piśmie.

6. Podmiot, o którym mowa w ust. 3, może odmówić poddania funkcjonariusza ocenie predyspozycji, jeżeli uzasadnia to interes służby lub potrzeby jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę, oraz przerwać ją w każdym czasie.

7. Ocenę predyspozycji można przerwać w szczególności:

- 1) jeżeli postępowanie funkcjonariusza uniemożliwia jej dokonanie;
- 2) ze względu na stan zdrowia funkcjonariusza;
- 3) na wniosek funkcjonariusza.

8. W przypadkach, o których mowa w ust. 6, pisemnie informuje się funkcjonariusza o przyczynie odmowy poddania go ocenie predyspozycji lub o powodach jej przerwania, z zastrzeżeniem ust. 9.

9. W przypadkach, o których mowa w ust. 7, informacji nie sporządza się.

Art. 85y. 1. Delegowanie funkcjonariusza i jego odwołanie z delegowania następuje w formie rozkazu personalnego o delegowaniu lub o odwołaniu z delegowania.

2. Rozkaz o delegowaniu, z uwzględnieniem ust. 3, zawiera:

- 1) oznaczenie przełożonego wydającego rozkaz;
- 2) datę wydania;
- 3) powołanie podstawy prawnej;
- 4) stopień Służby Więziennej, nazwisko i imię funkcjonariusza, imię ojca oraz numer identyfikacyjny funkcjonariusza;
- 5) nazwę stanowiska służbowego oraz nazwę jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę;
- 6) datę, miejsce i czas trwania delegowania;
- 7) określenie sprawowanej przez funkcjonariusza funkcji;
- 8) uzasadnienie faktyczne i prawne;
- 9) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby wydającej rozkaz.

3. W przypadku delegowania funkcjonariusza, któremu przyznano dodatek zagraniczny lub operacyjny, rozkaz o delegowaniu określa kategorię i stawkę przyznanego dodatku.

4. Rozkaz o delegowaniu może dotyczyć grupy funkcjonariuszy delegowanych do udziału w tym samym kontyngencie, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 3.

5. Rozkaz o odwołaniu z delegowania zawiera, z zastrzeżeniem ust. 6, dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1–5 i 8–9, a ponadto:

- 1) datę odwołania z delegowania;
- 2) termin rozliczenia się z wyposażenia;
- 3) termin wykorzystania urlopu, o którym mowa w art. 85zh;
- 4) datę podjęcia przez funkcjonariusza służby w jednostce organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę.

6. Rozkaz o odwołaniu z delegowania funkcjonariusza, któremu przyznano dodatek zagraniczny lub operacyjny, dodatkowo określa datę, po upływie której uprawnienie do otrzymywania tego dodatku nie przysługuje.

Art. 85z. 1. Rozkaz o delegowaniu uchyla się przed dniem wyjazdu funkcjonariusza z kraju:

- 1) w przypadku wszczęcia przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego, karnego lub karnego skarbowego;

2) na wniosek państwa przyjmującego kontyngent lub organu organizacji międzynarodowej, któremu kontyngent został podporządkowany.

2. Rozkaz o delegowaniu może zostać uchylony przed dniem wyjazdu funkcjonariusza z kraju:

1) jeżeli uzasadnia to interes służby lub potrzeby jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę;

2) na jego wniosek.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, rozkaz o delegowaniu uchyla Dyrektor Generalny.

Art. 85za. 1. Odwołanie funkcjonariusza z delegowania przed wyznaczonym terminem następuje w przypadku:

1) gdy stan jego zdrowia uniemożliwia dalsze pełnienie służby w kontyngencie;

2) niewykonywania zadań wynikających ze sprawowanej przez niego funkcji w kontyngencie przez okres dłuższy niż 14 dni, z przyczyn leżących po stronie funkcjonariusza;

3) wniosku przedstawiciela państwa przyjmującego kontyngent lub uprawnionego organu organizacji międzynarodowej, któremu kontyngent został podporządkowany;

4) ustania celu skierowania kontyngentu.

2. Odwołanie funkcjonariusza z delegowania przed wyznaczonym terminem może nastąpić:

1) w przypadku wszczęcia w kraju przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego, karnego lub karnego skarbowego;

2) gdy za przewinienie lub naruszenie dyscypliny służbowej ma zostać wymierzona kara dyscyplinarna, do której wymierzenia dowódca kontyngentu nie jest uprawniony;

3) w przypadku niewywiązywania się przez niego z obowiązków służbowych powierzonych do wykonywania w czasie delegowania, stwierdzonego w ocenie okresowej;

4) na jego wniosek;

5) gdy uzasadnia to interes służby lub potrzeby jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę;

6) gdy zachodzi konieczność zastosowania mechanizmu korygującego, o którym mowa w art. 272b ust. 3.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, wniosek o odwołanie funkcjonariusza, wraz z uzasadnieniem, składa dowódca kontyngentu.

4. Przepisy art. 85y ust. 1, 5 i 6 stosuje się do odwołania funkcjonariusza z delegowania przed wyznaczonym terminem.

Art. 85zb. 1. Funkcjonariuszowi przedłuża się czas delegowania w kontyngencie, jeżeli sytuacja, zdarzenie lub względy organizacyjne uniemożliwiają jego terminowy powrót do kraju. Przedłużenie czasu delegowania następuje z urzędu lub na wniosek dowódcy kontyngentu.

2. Funkcjonariuszowi delegowanemu w kontyngencie wydzielonym do udziału w misji pokojowej można, w związku z tym samym delegowaniem, przedłużyć czas delegowania na łączny okres do 6 miesięcy, a funkcjonariuszowi zajmującemu stanowisko we władzach misji pokojowej – na łączny okres do jednego roku:

1) na pisemny wniosek organu organizacji międzynarodowej, któremu został podporządkowany kontyngent;

2) z urzędu, gdy uzasadnia to interes służby.

Art. 85zc. 1. Funkcjonariuszowi delegowanemu w kontyngencie wydzielonym do udziału w akcji zapobiegania atakom terroryzmu lub ich skutkom, akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej, szkoleniu i ćwiczeniach Służby Więziennej oraz przedsięwzięciach reprezentacyjnych można przedłużyć czas delegowania, na pisemny wniosek państwa przyjmującego kontyngent lub organu organizacji międzynarodowej, któremu został podporządkowany kontyngent.

2. Przedłużenie czasu delegowania następuje na okres:

1) do 3 miesięcy, gdy funkcjonariusz wchodzi w skład kontyngentu wydzielonego do udziału w akcji zapobiegania atakom terroryzmu lub ich skutkom albo akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej;

2) niezbędny do zakończenia szkolenia i ćwiczeń lub przedsięwzięcia reprezentacyjnego, gdy funkcjonariusz wchodzi w skład kontyngentu wydzielonego w tym celu.

Art. 85zd. 1. Przedłużenie czasu delegowania następuje w formie rozkazu personalnego o przedłużeniu delegowania, który powinien wskazywać okres przedłużonego czasu delegowania oraz funkcję sprawowaną przez funkcjonariusza.

2. Do rozkazu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 85y ust. 3 i 4.

Art. 85ze. Dyrektor Generalny deleguje, przedłuża czas delegowania funkcjonariusza w kontyngencie, o którym mowa w art. 85a ust. 1 ustawy, oraz odwołuje z tego delegowania.

Art. 85zf. 1. Funkcjonariusz w czasie delegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie podlega dowódcy kontyngentu oraz Dyrektorowi Generalnemu.

2. Podczas wykonywania zadań określonych dla kontyngentu funkcjonariusz podlega również właściwemu przełożonemu określonego przez organ organizacji międzynarodowej, któremu kontyngent został podporządkowany.

Art. 85zg. 1. Funkcjonariuszowi delegowanemu w kontyngencie wydzielonym do udziału w misji pokojowej przysługuje:

- 1) dodatkowe umundurowanie i wyposażenie, w tym uzbrojenie;
- 2) bezpłatne zakwaterowanie i wyżywienie w czasie pobytu w rejonie działania kontyngentu.

2. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do funkcjonariusza, który w związku z udziałem w misji pokojowej otrzymuje od organizacji międzynarodowej lub państwa przyjmującego kontyngent świadczenie pieniężne na pokrycie kosztów utrzymania lub świadczenie pieniężne o podobnym charakterze.

3. Funkcjonariuszowi delegowanemu w kontyngencie wydzielonym do udziału w akcji zapobiegania atakom terroryzmu lub ich skutkom, akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej można:

- 1) przydzielić dodatkowe umundurowanie i wyposażenie, w tym uzbrojenie;
- 2) zapewnić bezpłatne zakwaterowanie i wyżywienie w czasie pobytu w rejonie działania kontyngentu, jeżeli wymaga tego charakter wykonywanych zadań oraz gdy pozwalają na to warunki organizacyjne.

Art. 85zh. 1. Funkcjonariuszowi, po zakończeniu delegowania w kontyngencie wydzielonym do udziału w misji pokojowej albo akcji zapobiegania atakom terroryzmu lub ich skutkom, przysługuje płatny urlop z tytułu delegowania w wymiarze jednego dnia roboczego za każde rozpoczęte 10 dni służby poza granicami państwa.

2. Łączny wymiar urlopu, o którym mowa w ust. 1, bez względu na czas trwania delegowania, nie może być krótszy niż 3 dni robocze i przekraczać 26 dni roboczych.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Dyrektor Generalny może udzielić funkcjonariuszowi delegowanemu w kontyngencie wydzielonym do udziału w akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej urlopu, o którym mowa w ust. 1.

4. Urlop, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz wykorzystuje bezpośrednio po odwołaniu z delegowania w terminie określonym w rozkazie o odwołaniu.

Art. 85zi. 1. Funkcjonariusza delegowanego do pełnienia służby w kontyngencie wydzielonym do udziału w misji pokojowej poddaje się badaniom laboratoryjnym i lekarskim przed wyjazdem z kraju w rejon działania kontyngentu, w związku z rozpoczęciem służby poza granicami państwa, oraz bezpośrednio po powrocie do kraju, w związku z zakończeniem tej służby.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, obejmuje także szczepienia ochronne wykonywane przed wyjazdem z kraju w rejon działania kontyngentu.

3. Funkcjonariusza delegowanego do pełnienia służby w kontyngencie wydzielonym do udziału w akcji zapobiegania atakom terroryzmu lub ich skutkom albo akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej poddaje się badaniom i szczepieniom, o których mowa w ust. 1 i 2, jeżeli badania takie i szczepienia są uzasadnione miejscem pełnienia służby i charakterem wykonywania zadań.

Art. 85zj. 1. Funkcjonariuszowi i pracownikowi delegowanemu do pełnienia służby w kontyngencie przysługują bezpłatne świadczenia opieki zdrowotnej na zasadach przewidzianych w art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1510, 1515, 1532, 1544, 1552, 1669 i 1925), w związku z urazami nabytymi podczas wykonywania przez nich zadań poza granicami państwa.

2. Świadczenia opieki zdrowotnej są udzielane funkcjonariuszom i pracownikom, po przedstawieniu następujących dokumentów:

1) zaświadczenia o stanie zdrowia wystawionego nie później niż 30 dni przed dniem zgłoszenia się do świadczeniodawcy oraz opinii lekarza, specjalisty w dziedzinie odpowiedniej ze względu na rodzaj urazu, o potrzebie udzielenia świadczenia opieki zdrowotnej;

2) protokołu powypadkowego, sporządzonego przez komisję powypadkową powoływaną na podstawie przepisów określających szczegółowe zasady i tryb ustalania okoliczności i przyczyn wypadków oraz sposób powoływania i postępowania komisji powypadkowej;

3) rozkazu personalnego o delegowaniu.

3. Świadczeniodawca otrzymuje środki publiczne za udzielone w danym miesiącu świadczenia opieki zdrowotnej na podstawie miesięcznego zestawienia oraz faktury, złożonych w terminie do siódmego dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczy zestawienie.

4. Zestawienie, o którym mowa w ust. 3, zawiera w szczególności:

1) imię i nazwisko, numer PESEL oraz datę urodzenia funkcjonariusza lub pracownika;

2) datę udzielenia świadczenia opieki zdrowotnej;

3) rodzaj i zakres udzielonego świadczenia opieki zdrowotnej oraz szczegółowy opis zastosowanego leczenia;

4) liczbę udzielonych świadczeń opieki zdrowotnej;

5) datę wystawienia i numer faktury.

5. Środki publiczne są przekazywane świadczeniodawcy w terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia pod względem merytorycznym i finansowym dokumentów, o których mowa w ust. 3.

6. Środki publiczne są przekazywane na rachunek świadczeniodawcy.

7. W przypadku dokonania korekty zestawień oraz faktur, o których mowa w ust. 3, świadczeniodawca składa oba dokumenty wraz ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyny sporządzenia korekty niezwłocznie po stwierdzeniu nieprawidłowości.

8. W przypadku konieczności dokonania zwrotu przekazanych wcześniej środków finansowych, wynikającej z korekty, o której mowa w ust. 7, świadczeniodawca zwraca te środki wraz z ustawowymi odsetkami na rachunek bankowy Centralnego Zarządu Służby Więziennej w terminie 7 dni od dnia sporządzenia korekty i wystawienia faktury korygującej.

9. Środki, o których mowa w ust. 3, w części wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem, świadczeniodawca zwraca wraz z ustawowymi odsetkami za okres pozostawiania tych środków w dyspozycji świadczeniodawcy na rachunek bankowy Centralnego Zarządu Służby Więziennej w terminie 7 dni od dnia stwierdzenia nieprawidłowości.

10. Zestawienie, o którym mowa w ust. 3, świadczeniodawca składa w wersji pisemnej i na elektronicznych nośnikach informacji.

Art. 85zk. 1. Wydatki związane z udziałem kontyngentów poza granicami państwa są finansowane z budżetu państwa, w części Ministra Sprawiedliwości, w ramach wydatków przeznaczonych na funkcjonowanie jednostek organizacyjnych więziennictwa.

2. Jeżeli środki finansowe na ten cel nie zostały uwzględnione w budżecie Ministra Sprawiedliwości, zapewnia je Rada Ministrów.

3. Wydatki, o których mowa w ust. 1, mogą być finansowane w całości lub w części również ze środków przyznanych na ten cel przez organizację międzynarodową lub państwo organizujące przedsięwzięcie zagraniczne.

3. Dysponentem środków finansowych, o których mowa w ust. 1–3, bezpośrednio realizującym wydatki związane z udziałem kontyngentu w przedsięwzięciach zagranicznych, jest Dyrektor Generalny.

Art. 85zl. 1. Wydatki związane z udziałem kontyngentu w przedsięwzięciach zagranicznych obejmują ogół wydatków ponoszonych na pokrycie kosztów przygotowania i działania kontyngentu, w szczególności przeznaczonych na:

- 1) wypłatę należności dla funkcjonariuszy i pracowników, o których mowa w art. 85c ust.2 i art. 85o ust. 2 ustawy;
- 2) zakup, konserwację i naprawę wyposażenia;
- 3) przewóz osób wchodzących w skład kontyngentu i jego wyposażenia;
- 4) zakwaterowanie, wyżywienie, transport, łączność, cele reprezentacyjne oraz inne niezbędne potrzeby w rejonie działania kontyngentu;
- 5) obsługę bankową.

2. Do wydatków, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się uposażenia zasadniczego, dodatków do uposażenia i innych należności pieniężnych przysługujących na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, do których funkcjonariusz zachowuje prawo w czasie delegowania do pełnienia służby poza granicami państwa.

Art. 85zm. 1. Obsługę finansową działania kontyngentu poza granicami państwa prowadzi Centralny Zarząd Służby Więziennej.

2. Dyrektor Generalny może zlecić prowadzenie obsługi finansowej kontyngentu innej jednostce organizacyjnej sektora finansów publicznych, wybranej w trybie przepisów o zamówieniach publicznych, na podstawie umowy zawartej z kierownikiem tej jednostki.

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, powinna w szczególności określać:

- 1) zakres i warunki prowadzenia obsługi finansowej kontyngentu;
- 2) formę i terminy przekazywania i rozliczania środków finansowych;
- 3) formę i terminy sporządzania dokumentów rozliczeniowych;
- 4) wysokość wynagrodzenia z tytułu prowadzenia obsługi finansowej.

Art. 85zn. 1. Jeżeli z umowy międzynarodowej wynika obowiązek ubezpieczenia wyposażenia kontyngentu poza granicami państwa, wydatki z tego tytułu są pokrywane ze środków, o których mowa w art. 85zk ust. 1 i 2.

2. Zakres i sumę ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, określa umowa ubezpieczenia.

Art. 85zo. 1. Kontyngent realizuje poza granicami państwa zadania wynikające z umów międzynarodowych, zawartych z organizacją międzynarodową lub państwem organizującym przedsięwzięcie zagraniczne.

2. W czasie działania poza granicami państwa kontyngent podlega Dyrektorowi Generalnemu, w zakresie niezastrzeżonym do kompetencji organów reprezentujących organizację międzynarodową lub państwo organizujące przedsięwzięcie zagraniczne.

3. Przepisów ustawy w zakresie finansowania i działania kontyngentu nie stosuje się w przypadku określenia zasad i trybu finansowania i działania kontyngentu w umowie międzynarodowej zawartej z organizacją międzynarodową lub państwem organizującym przedsięwzięcie zagraniczne.”;

4) w art. 219 w ust. 1 po pkt 5a dodaje pkt 5b w brzmieniu:

„5b) oddelegowania do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie lub w ramach kontyngentu innych służb mundurowych,”;

5) w art. 231:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przełożonym dyscyplinarnym funkcjonariusza delegowanego do pełnienia służby poza granicami państwa jest dowódca kontyngentu, w którym funkcjonariusz pełni służbę, z wyłączeniem możliwości orzekania kar określonych w art. 232 pkt 2–7, które wymierza przełożony, o którym mowa w ust. 1 i 2.”,

b) w ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zastępcy dyrektora okręgowego, dyrektorowi zakładu karnego lub aresztu śledczego, prorektorowi Uczelni, zastępcy Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, zastępcy komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej, zastępcy komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej

bezpośrednio podległego Dyrektorowi Generalnemu, dowódcy kontyngentu oraz funkcjonariuszom okręgowego inspektoratu Służby Więziennej, Uczelni, Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej i ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej bezpośrednio podległego Dyrektorowi Generalnemu – jest Dyrektor Generalny;”;

6) po art. 272a dodaje się art. 27b w brzmieniu:

„Art. 272b. 1. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków budżetu państwa na wydatki związane z udziałem funkcjonariuszy i pracowników w kontyngencie Służby Więziennej lub kontyngencie innych służb mundurowych wynosi 62,90 mln zł, z tego:

- 1) w 2020 r. – 6,92 mln zł;
- 2) w 2021 r. – 6,02 mln zł;
- 3) w 2022 r. – 6,02 mln zł;
- 4) w 2023 r. – 6,02 mln zł;
- 5) w 2024 r. – 6,92 mln zł;
- 6) w 2025 r. – 6,02 mln zł;
- 7) w 2026 r. – 6,02 mln zł;
- 8) w 2027 r. – 6,02 mln zł;
- 9) w 2028 r. – 6,92 mln zł;
- 10) w 2029 r. – 6,02 mln zł.

2. Organem monitorującym wykorzystanie limitów wydatków określonych w ust. 1 jest Dyrektor Generalny.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków określonego w ust. 1 stosuje się mechanizm korygujący polegający na odwołaniu funkcjonariusza z delegowania przed wyznaczonym terminem lub wycofaniu pracownika ze składu kontyngentu. Przepisy art. 85j ust. 1 pkt 5 i art. 85za ust. 2 pkt 6 stosuje się.

Art. 2. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2018 r. poz. 132, 138, 730 i 912) w art. 24 w pkt 1a w lit. f na końcu dodaje się przecinek i dodaje lit. g w brzmieniu:

„g) w czasie pełnienia służby w kontyngencie Służby Więziennej wydzielonym do realizacji zadań, o których mowa w art. 85a ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1510, 1515, 1532, 1544, 1552, 1669 i 1925) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 42 ust. 1a, ust. 2 i ust. 2a otrzymują brzmienie:

„1a. Świadczenia opieki zdrowotnej niezakwalifikowane jako świadczenia gwarantowane oraz odpłatne świadczenia opieki zdrowotnej udzielane weteranom poszkodowanym w zakresie leczenia urazów i chorób nabytych podczas wykonywania zadań poza granicami państwa pokrywa się z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest odpowiednio Minister Obrony Narodowej, Minister Sprawiedliwości, minister właściwy do spraw wewnętrznych, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szef Agencji Wywiadu.

2. Świadczenia opieki zdrowotnej niezakwalifikowane jako świadczenia gwarantowane oraz odpłatne świadczenia opieki zdrowotnej udzielane policjantom, funkcjonariuszom Straży Granicznej, funkcjonariuszom Służby Ochrony Państwa, strażakom Państwowej Straży Pożarnej, funkcjonariuszom Służby Więziennej, a także pracownikom tych służb, oraz po ich zwolnieniu ze służby lub ustaniu umowy o pracę, w związku z urazami nabytymi podczas wykonywania zadań poza granicami państwa, pokrywa się z budżetu państwa z części, której dysponentem jest odpowiednio minister właściwy do spraw wewnętrznych albo Minister Sprawiedliwości.

2a. Prezes Rady Ministrów, Minister Obrony Narodowej, Minister Sprawiedliwości oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w swoim zakresie, określają, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe warunki otrzymywania świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 1a;

2) tryb postępowania w sprawach, o których mowa w pkt 1;

3) sposób i tryb finansowania ponoszonych kosztów

– uwzględniając zasady wydatkowania środków publicznych.”;

2) w art. 47 ust. 2c i 2d otrzymują brzmienie:

„2c. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 2b, może być dokonane ze środków budżetu państwa, z części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-żołnierzy, z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa i Państwowej Straży Pożarnej, z części pozostającej w dyspozycji Ministra Sprawiedliwości – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy Służby Więziennej, z części pozostającej w dyspozycji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo z części pozostającej w dyspozycji Szefa Agencji Wywiadu – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy Agencji Wywiadu.

2d. Prezes Rady Ministrów, Minister Obrony Narodowej, Minister Sprawiedliwości i minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w swoim zakresie, określa, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb ubiegania się o dofinansowanie kosztów, o których mowa w ust. 2b. Rozporządzenie powinno zapewnić sprawność postępowania w tych sprawach oraz adekwatność udzielanego dofinansowania w stosunku do ceny wyrobów medycznych.”;

3) w art. 47b ust 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów, Minister Obrony Narodowej, Minister Sprawiedliwości i minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w swoim zakresie, określa, w drodze rozporządzenia, podmioty uprawnione do wydawania dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 1a, wzory tych dokumentów, tryb ich wydawania, wymiany lub zwrotu, a także dane zawarte w tych dokumentach, mając na względzie realizację uprawnień wynikających z ustawy oraz kierując się koniecznością zapewnienia sprawności postępowania przy wydawaniu dokumentów potwierdzających uprawnienia.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 937 i 2018) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Weteranem działań poza granicami państwa, zwanym dalej „weteranem”, może być osoba, która brała udział, na podstawie skierowania, w działaniach poza granicami państwa w ramach:

- 1) misji pokojowej lub stabilizacyjnej, kontyngentu policyjnego, kontyngentu Służby Więziennej, kontyngentu Straży Granicznej, zadań ochronnych Biura Ochrony Rządu i Służby Ochrony Państwa lub zapewniania bezpieczeństwa państwa, nieprzerwanie przez okres, na jaki została skierowana, jednak nie krócej niż przez okres 60 dni;
- 2) grupy ratowniczej Państwowej Straży Pożarnej, łącznie przez okres nie krótszy niż 60 dni.”;

2) w art. 4:

a) w pkt 1 w lit. k średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. l w brzmieniu:

„l) Dyrektora Generalnego Służby Więziennej;”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) działania poza granicami państwa – działania podjęte poza granicami państwa w ramach misji pokojowej lub stabilizacyjnej, kontyngentu policyjnego, kontyngentu Służby Więziennej, kontyngentu Straży Granicznej, zadań ochronnych Biura Ochrony Rządu i Służby Ochrony Państwa zapewniania bezpieczeństwa państwa oraz grupy ratowniczej Państwowej Straży Pożarnej;”;

c) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) kontyngent Służby Więziennej – kontyngent wydzielony w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1542 i 1669);”;

d) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) wypadek pozostający w związku z działaniami poza granicami państwa – zdarzenie nagłe, wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uszczerbek na zdrowiu, które zaistniało podczas lub w związku z:

- a) działaniami podejmowanymi w ramach uderzenia na przeciwnika bądź odparcia jego uderzeń,

- b) zamachem lub innym bezprawnym działaniem wymierzonym przeciwko osobie, która brała udział w działaniach poza granicami państwa,
- c) innymi działaniami pozostającymi w bezpośrednim związku z wykonywaniem zadań:
 - przez żołnierza, z wyłączeniem przypadków, w których żołnierz przy wykonywaniu zadań nie przestrzegał przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - określonych w akcie utworzenia kontyngentu policyjnego, kontyngentu Służby Więziennej, kontyngentu Straży Granicznej, grupy ratowniczej Państwowej Straży Pożarnej, w skierowaniu do wykonywania zadań ochronnych Biura Ochrony Rządu Służby Ochrony Państwa lub w skierowaniu do wykonywania zadań mających na celu zapewnianie bezpieczeństwa państwa;”,

e) pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) funkcjonariusz – funkcjonariusza i zwolnionego ze służby funkcjonariusza Policji, Służby Więziennej, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu Służby Ochrony Państwa oraz strażaka i zwolnionego ze służby strażaka Państwowej Straży Pożarnej;”;

3) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Status weterana oraz weterana poszkodowanego przyznaje, na wniosek żołnierza, funkcjonariusza lub funkcjonariusza ABW, w drodze decyzji administracyjnej, Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy podległych mu służb, Minister Sprawiedliwości – w odniesieniu do funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do funkcjonariuszy ABW.

2. Decyzja o przyznaniu statusu weterana poszkodowanego zawiera informację o:

- 1) procentowej wysokości uszczerbku na zdrowiu doznanego wskutek wypadku pozostającego w związku z działaniami poza granicami państwa lub choroby nabytej podczas wykonywania zadań lub obowiązków służbowych w ramach działań poza granicami państwa, z tytułu których przyznano świadczenia odszkodowawcze;
- 2) wysokości dodatku weterana poszkodowanego, o którym mowa w art. 36 ust. 1.

3. Egzemplarz decyzji o przyznaniu statusu weterana poszkodowanego Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy podległych mu służb, Minister Sprawiedliwości – w odniesieniu do funkcjonariuszy Służby Więziennej, oraz Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do funkcjonariuszy ABW, przesyłają do organu, o którym mowa w art. 98 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1510, 1515, 1532, 1544, 1552, 1669 i 1925), w terminie 7 dni od dnia wydania decyzji ostatecznej.”;

4) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawą do ubiegania się o przyznanie statusu weterana są:

1) wniosek, o którym mowa w art. 5 ust. 1;

2) zaświadczenie wydane odpowiednio przez:

a) dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz ostatnio pełnił lub pełni służbę,

b) wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na miejsce zamieszkania żołnierza albo właściwego kierownika archiwum wojskowego,

c) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,

d) Szefa Agencji Wywiadu,

e) Komendanta Głównego Policji,

f) Komendanta Głównego Straży Granicznej,

g) Szefa Biura Ochrony Rządu,

h) Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej,

i) Komendanta Służby Ochrony Państwa,

j) Dyrektora Generalnego Służby Więziennej;

3) zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego.”;

5) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dokumentem potwierdzającym status weterana oraz weterana poszkodowanego jest odpowiednio legitymacja weterana albo legitymacja weterana poszkodowanego wydana przez Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy podległych mu służb, Ministra Sprawiedliwości – w odniesieniu do funkcjonariuszy Służby

Więziennej, albo Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do funkcjonariuszy ABW.”;

6) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Prezes Rady Ministrów, Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz Minister Sprawiedliwości, każdy w zakresie swojej właściwości, określa, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2, wzór legitymacji weterana oraz weterana poszkodowanego oraz tryb wydawania, wymiany lub zwrotu tych legitymacji, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności postępowania w tym zakresie, a także wskazania przypadków, w których weteran oraz weteran poszkodowany może dokonać wymiany posiadanej legitymacji.”;

7) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy podległych mu służb, Minister Sprawiedliwości – w odniesieniu do funkcjonariuszy Służby Więziennej, oraz Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do funkcjonariuszy ABW, w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 1, pozbawia, w drodze decyzji administracyjnej, statusu weterana albo weterana poszkodowanego.

2. Weteran albo weteran poszkodowany traci swój status z dniem stania się ostateczną decyzji, o której mowa w ust. 1.

3. O skazaniu prawomocnym wyrokiem weterana lub weterana poszkodowanego za przestępstwo, o którym mowa w art. 6 ust. 1, sąd zawiadamia, w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku, odpowiednio Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Ministra Sprawiedliwości lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

4. Osoba pozbawiona statusu weterana albo weterana poszkodowanego decyzją ostateczną traci uprawnienia wynikające z ustawy i jest obowiązana do zwrotu legitymacji weterana albo legitymacji weterana poszkodowanego organowi, który ją wydał, w terminie 7 dni od dnia doręczenia jej tej decyzji.

5. O pozbawieniu decyzją ostateczną statusu weterana poszkodowanego Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy podległych mu służb, Minister Sprawiedliwości – w odniesieniu do funkcjonariuszy Służby Więziennej, oraz Szef

Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do funkcjonariuszy ABW, zawiadamia właściwy organ emerytalno-rentowy oraz organ, o którym mowa w art. 98 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.”;

8) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Przepisy ustawy dotyczące:

- 1) żołnierzy, z wyjątkiem art. 19 – stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego oraz pracowników jednostek wojskowych;
- 2) funkcjonariuszy – stosuje się odpowiednio do pracowników Policji, Służby Więziennej, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Ochrony Państwa i Państwowej Straży Pożarnej.”;

9) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Ustanawia się odznakę honorową „Za zasługi w działaniach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej”.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz Minister Sprawiedliwości może nadać weteranowi-funkcjonariuszowi oraz weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi za zasługi podczas działań poza granicami państwa odznakę honorową „Za zasługi w działaniach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej”.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz Minister Sprawiedliwości każdy w zakresie swojej właściwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb postępowania w sprawach o nadanie odznaki, osoby uprawnione do występowania z wnioskiem o jej nadanie oraz termin rozpatrzenia wniosku,
 - 2) wzór odznaki, wzór wniosku o nadanie odznaki – zawierający informację uzasadniającą jej nadanie – oraz wzór legitymacji potwierdzającej nadanie odznaki,
 - 3) sposób wręczenia i noszenia odznaki,
 - 4) sposób ewidencjonowania informacji o osobach wyróżnionych odznaką
- mając na uwadze sprawne przeprowadzanie postępowania, ujednolicenie sposobu składania wniosków oraz zapewnienie przyznawania odznaki osobom szczególnie zasłużonym.”;

10 w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Weteran i weteran poszkodowany ma prawo do zwrotu kosztów przejazdu, z uwzględnieniem przysługujących mu ulg w tym zakresie, i zakwaterowania, poniesionych w związku z udziałem w uroczystościach organizowanych odpowiednio przez:

- 1) Ministra Obrony Narodowej,
- 2) dowódców jednostek wojskowych,
- 3) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 4) Ministra Sprawiedliwości,
- 5) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 6) Szefa Agencji Wywiadu,
- 7) Komendanta Głównego Policji,
- 8) właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji,
- 9) Komendanta Głównego Straży Granicznej,
- 10) komendantów oddziałów lub ośrodków szkolenia Straży Granicznej,
- 11) Komendanta Służby Ochrony Państwa,
- 12) Dyrektora Generalnego Służby Więziennej,
- 13) kierownika jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej

– na które został zaproszony w charakterze uczestnika działań poza granicami państwa.”;

11) w art. 21 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Informację przesyła się odpowiednio do:

- 1) dowódcy garnizonu właściwego terytorialnie ze względu na miejsce pochówku weterana-żołnierza lub weterana poszkodowanego-żołnierza;
- 2) komendanta wojewódzkiego Policji, kierownika jednostki organizacyjnej Straży Granicznej, Komendanta Służby Ochrony Państwa, Dyrektora Generalnego Służby Więziennej albo kierownika jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej lub Służby Więziennej, właściwych terytorialnie ze względu na miejsce pochówku weterana-funkcjonariusza lub weterana poszkodowanego-funkcjonariusza;
- 3) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w przypadku pochówku weterana-funkcjonariusza ABW lub weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW.”;

12) w art. 22:

a) w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) Ministra Sprawiedliwości – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy Służby Więziennej.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii organu, o którym mowa w ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb postępowania w zakresie monitorowania realizacji świadczeń opieki zdrowotnej weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy,
 - 2) podmiot prowadzący w jego imieniu monitoring i analizę informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 4
- uwzględniając zakres informacji gromadzonych przez świadczeniodawców w rejestrze świadczeń oraz składanie sprawozdań z monitoringu i analizy informacji o realizacji indywidualnego prawa do świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych weteranom poszkodowanym-funkcjonariuszom.”;

13) w art. 23 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Rady Ministrów, Minister Obrony Narodowej, Minister Sprawiedliwości oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w zakresie swojej właściwości, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb udzielania i zakres pomocy psychologicznej,
 - 2) sposób i tryb postępowania w zakresie monitorowania realizacji prawa weteranów poszkodowanych do pomocy, o której mowa w ust. 1–3, oraz właściwość organów w tym zakresie
- mając na względzie zapewnienie sprawnego dostępu do korzystania z pomocy psychologicznej oraz jej realizację adekwatną do potrzeb weteranów.”;

14) w art. 24 ust. 5 i ust. 8 otrzymują brzmienie:

„5. Tworzy się fundusze na zapomogi, o których mowa w ust. 4, których dysponentami są odpowiednio minister właściwy do spraw wewnętrznych, Minister Sprawiedliwości, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szef Agencji Wywiadu.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz Minister Sprawiedliwości, każdy w zakresie swojej właściwości określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania zapomogi weteranowi-funkcjonariuszowi i weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi na pobyt w Domu Weterana, dokumenty

stanowiące podstawę jej przyznania, sposób przekazywania zapomogi oraz sposób tworzenia funduszu na zapomogi, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia równego dostępu do tych świadczeń wszystkim uprawnionym oraz uwzględniając rzeczywiste koszty pobytu w Domu Weterana.”;

15) w art. 27 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz Minister Sprawiedliwości, każdy w zakresie swojej właściwości określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy, o której mowa w ust. 1, oraz właściwość organów w tym zakresie, dokumenty stanowiące podstawę jej przyznawania oraz sposób i termin jej wypłaty, a także warunki zawieszania jej udzielania oraz zwrotu kosztów kształcenia. Rozporządzenie powinno zapewnić sprawność postępowania w tych sprawach oraz adekwatność udzielanej pomocy finansowej w stosunku do rzeczywistych kosztów kształcenia.”;

16) w art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Weteran poszkodowany korzysta z pierwszeństwa w zatrudnieniu odpowiednio w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości albo ministra właściwego do spraw wewnętrznych na stanowiskach odpowiadających jego wykształceniu, wiedzy i prawności psychofizycznej.”;

17) w art. 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, jest finansowany ze środków budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-żołnierzy, z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy podległych mu służb, z części pozostającej w dyspozycji Ministra Sprawiedliwości – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy Służby Więziennej, oraz z części pozostającej odpowiednio w dyspozycji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Agencji Wywiadu – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy ABW.”;

18) art. 38 otrzymuje brzmienie:

"Art. 38. Świadczenia określone w ustawie, inne niż wymienione w art. 37 ust. 1, są finansowane ze środków budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji Ministra

Obrony Narodowej – w odniesieniu do weteranów-żołnierzy i weteranów poszkodowanych-żołnierzy, z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do weteranów-funkcjonariuszy i weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy podległych mu służb, z części pozostającej w dyspozycji Ministra Sprawiedliwości – w odniesieniu do weteranów-funkcjonariuszy i weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy Służby Więziennej, oraz z części pozostającej odpowiednio w dyspozycji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Agencji Wywiadu – w odniesieniu do weteranów-funkcjonariuszy ABW i weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy ABW.”.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

UZASADNIENIE

Przewidziane w niniejszym projekcie regulacje wprowadzają możliwość udziału funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej w kontyngentach poza granicami kraju analogicznie do rozwiązań obowiązujących w innych służbach mundurowych. Dotychczasowy brak tych przepisów uniemożliwiał włączenie więziennictwa do udziału w kontyngentach, w tym w misjach, co nie pozostaje bez wpływu na możliwość realizacji umów i porozumień międzynarodowych. Służba Więzienna jest jedyną służbą mundurową, która nie ma przepisów normujących wyjazd funkcjonariuszy i pracowników poza granice państwa w ramach kontyngentu.

W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1542 i 1669) art. 74–82, przewidują możliwość oddelegowania funkcjonariusza poza granice Państwa do urzędu, organizacji lub instytucji międzynarodowej albo państwa obcego, w których są wykonywane zadania określone w ustawie o Służbie Więziennej lub zadania określonych w innych ustawach lub w ratyfikowanych umowach międzynarodowych, jednak charakter misji pokojowej w Sudanie Południowym, w którym występują działania wojenne, powinny podlegać regulacjom analogicznym do przepisów dotyczących kontyngentów, zawartych w przepisach innych służb mundurowych, w szczególności w zakresie dodatkowego wynagrodzenia, przepisów dotyczących świadczeń zdrowotnych, ubezpieczenia, wypadkowych, związanych ze statusem weterana i uprawnień emerytalno-rentowych.

Staraniem Stałego Przedstawiciela RP przy NZ pięciu oficerów-funkcjonariusze Służby Więziennej zostało zakwalifikowanych do udziału w misji UNMISS w Sudanie Południowym. Wyznaczeni oficerowie mają mieć status eksperta w misji.

Funkcjonariusze przeszli już pozytywnie szkolenie w Entebbe w Ugandzie. Poza przedstawicielami państw afrykańskich pełniących służbę więzienną w UNMISS pełnią służbę tylko Amerykanie i Niemcy. Polscy funkcjonariusze SW mogliby dołączyć do tego grona, co pozytywnie wpłynie na wizerunek Polski w gronie państw afrykańskich, których poparcie było niezmiernie potrzebne w trakcie głosowania nad uzyskaniem niestałego członkostwa w Radzie Bezpieczeństwa NZ. W dniu 2 czerwca 2017 r. Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych wybrało w tajnym głosowaniu pięciu niestałych członków Rady Bezpieczeństwa na lata 2018–2019, wśród których znalazła się Polska. Jest to już szósty raz,

kiedy Polska sprawuje mandat, jako niestały członek Rady Bezpieczeństwa. W głosowaniu Polskę poparło 190 krajów spośród 192. Dwa państwa wstrzymały się od głosu. Należy podkreślić, że do obowiązków Rady Bezpieczeństwa należy przede wszystkim badanie sporów i sytuacji zagrażających pokojowym oraz rekomendowanie sposobów ich rozwiązywania. Rada decyduje o zastosowaniu odpowiednich środków w celu przywrócenia międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, np. sankcji ekonomicznych czy użycia siły.

W celu realizacji misji należało wprowadzić do systemu prawnego przepisy rangi ustawowej gwarantującej funkcjonariuszom prawa i bezpieczeństwo na poziomie przepisów obowiązujących aktualnie w Policji, z tym, że wszystkie regulacje prawne, w tym wynikające z przepisów wykonawczych, wynikające z ustawy o Policji, zostały włączone do przepisów ustawy o Służbie Więziennej.

Wprowadzone zostały również zmiany w:

1) ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2018 r. poz. 132, 138, 730 i 912) – w zakresie zrównania uprawnień emerytalno-rentowych funkcjonariuszy SW i członków ich rodzin oraz wydania stosownych aktów wykonawczych przez Ministra Sprawiedliwości;

2) ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1510, 1515, 1532, 1544, 1552 i 1669) – w zakresie zrównania uprawnień dotyczących świadczeń i opieki medycznej funkcjonariuszy SW i członków ich rodzin oraz wydania stosownych aktów wykonawczych przez Ministra Sprawiedliwości;

3) ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 937) – polegające na włączeniu funkcjonariuszy SW pracowników w zakres tej ustawy, oraz Ministra Sprawiedliwości w zakresie analogicznym do Ministra Spraw Wewnętrznych, w szczególności, jako właściwego do wydania aktów wykonawczych.

Zadania stawiane Polsce w ramach wzajemnych porozumień i umów międzynarodowych, cele związane z bezpieczeństwem Państwa, a przede wszystkim

bezpieczeństwo obywateli, wskazują na pilną potrzebę nowelizacji ww. ustaw, w celu udziału funkcjonariuszy i pracowników więziennictwa w:

- 1) misji pokojowej;
- 2) akcji zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom;
- 3) akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej;
- 4) szkoleniu i ćwiczeniach służb mundurowych;
- 5) przedsięwzięciach reprezentacyjnych.

Ewentualne koszty związane z wejściem w życie przepisów są niezbędne dla zabezpieczenia misji funkcjonariuszy oraz znajdują uzasadnienie ze względu na priorytety Państwa w zakresie polityki międzynarodowej i bezpieczeństwa Państwa.

Projektuje się, że środki na przedmiotowy cel powinny zostać uwzględnione w budżecie państwa, w części Ministra Sprawiedliwości. W związku z tym, że nie jest możliwe ponoszenie wydatków związanych z wejściem w życie ustawy w ramach przyznanego budżetu więziennictwa, projektuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2020 r., co w sytuacji przyjęcia ustawy w roku 2019 pozwoli na ujęcie wydatków w projekcie budżetu państwa na rok 2020 i w kolejnych latach.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie jest objęta prawem Unii Europejskiej, zgodnie z opinią MSZ z dnia

Projekt nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Ocena OSR nie była dokonywana w trybie § 32 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

Koordinator OSR nie przedstawił stanowiska w zakresie OSR.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.)

Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie art. 7 wyżej wymienionej ustawy.

Wejście w życie ustawyządzenia nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt nie dotyczy warunków określonych w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M. P. poz. 205).

Opracowano pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Legislacyjnego Prawa Karnego

Wojciech Ulitko

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Patryk Jaki – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu s. Krzysztof Mycka, główny specjalista w Departamencie Wykonania Orzeczeń i Probacji; krzysztof.mycka@ms.gov.pl; tel. 22 52 12 855 Grażyna Leoncewicz, główny specjalista do spraw legislacji w Departamencie Legislacyjnym Prawa Karnego, grazy-na.leoncewicz@ms.gov.pl, tel. 22 52 12 449	Data sporządzenia 18.01.2018 r. 30.08.2018 r. 23.10.2018 r. Źródło: Inicjatywa własna Nr w wykazie prac RM: UD352
--	---

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zasadniczym założeniem, które legło u podstaw prac nad projektem zmiany ustawy o *Służbie Więziennej*, była potrzeba umożliwienia funkcjonariuszom i pracownikom Służby Więziennej udziału w kontyngentach poza granicami kraju, analogicznie do rozwiązań obowiązujących w innych służbach mundurowych, które posiadają odpowiednie instrumenty prawne regulujące tę materię.

Przykładowo, na podstawie ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o *Policji* (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 2067, 2405, z 2018 r., poz. 106, 138, 416, 650, 730, 1039, 1544, 1669) funkcjonariusze Policji mogą zostać delegowani do pełnienia służby poza granicami państwa w wydzielonym kontyngencie policyjnym w celu realizacji zadań z zakresu:

- 1) misji pokojowej;
- 2) akcji zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom;
- 3) akcji ratowniczej i poszukiwawczej lub humanitarnej;
- 4) szkoleniu i ćwiczeniach policyjnych;
- 5) przedsięwzięciach reprezentacyjnych.

W skład kontyngentu mogą wchodzić także pracownicy Policji.

Na podstawie ustawy z dnia 12 października 1990 r. o *Straży Granicznej* (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 2365, 2405, z 2018 r., poz. 106, 138, 650, 730, 894, 1544) do realizacji zadań poza granicami państwa może zostać wydzielony kontyngent Straży Granicznej, w którego skład mogą wchodzić także pracownicy Straży Granicznej w celu udziału w:

- 1) organizowaniu i kontroli ruchu granicznego;
- 2) organizowaniu ochrony granicy państwowej;
- 3) zapewnieniu bezpieczeństwa w komunikacji międzynarodowej;
- 4) rozpoznawaniu i przeciwdziałaniu zagrożeniom terroryzmem;
- 5) szkoleniu i ćwiczeniach służb granicznych;
- 6) przedsięwzięciach reprezentacyjnych.

Ponadto, przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o *zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1510) generalnie zakładają możliwość delegowania polskich żołnierzy oraz pracowników w ramach kontyngentu poza granicami kraju.

Należy zauważyć, że Służba Więzienna jest jedyną służbą mundurową, która nie ma dotychczas przepisów normujących wyjazd funkcjonariuszy i pracowników poza granice państwa w ramach kontyngentu. Uniemożliwia to włączenie przedstawicieli Służby Więziennej do udziału w kontyngentach, w tym w misjach, co nie pozostaje bez wpływu na możliwość realizacji umów i porozumień międzynarodowych przez tę formację.

Proponowane zmiany zmierzają do wyeliminowania negatywnych aspektów wykluczenia polskiego więziennictwa w ramach międzynarodowych akcji organizowanych przez różne organizacje międzynarodowe.

2. Rekomendacje, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

Proponuje się wprowadzenie możliwości udziału funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej w kontyngentach poza granicami kraju analogicznie do rozwiązań obowiązujących w innych służbach mundurowych.

Pociąga to za sobą również konieczność wprowadzenia do systemu prawnego przepisów rangi ustawowej gwarantujących funkcjonariuszom i pracownikom Służby Więziennej stosowne uprawnienia na poziomie obowiązujących aktualnie w Policji.

W tym celu konieczne jest działanie legislacyjne w postaci nowelizacji ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. *o Służbie Więziennej* (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1542, 1669, dalej: s.w.), ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. *o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin* (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 132, 138, 730, 912, dalej: z.e.f.), ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. *o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych* (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1510, 1515, 1532, 1544, 1552, 1669, 1925, dalej: s.o.z.), ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. *o weteranach działań poza granicami państwa* (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 937, dalej: w.d.p.).

Proponowane rozwiązania koncertują się w dwóch obszarach:

- 1) modyfikacji wybranych przepisów s.w. w celu umożliwienia funkcjonariuszom i pracownikom Służby Więziennej udziału w kontyngentach poza granicami kraju;
- 2) zmian z.e.f., s.o.z. oraz w.d.p. w celu dostosowania praw, gwarancji oraz regulacji dotyczących zaopatrzenia funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej oraz ich rodzin do standardów obowiązujących w Policji.

Zmiany dotyczące s.w.:

- a) dodanie nowego rozdziału 9a do s.w. zatytułowanego: „*Kontyngenty Służby Więziennej wydzielone do realizacji zadań poza granicami państwa*”, który obejmuje przepisy od art. 85a do art. 85zo. Reguluje on kompleksowo udział funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej w kontyngentach poza granicami kraju:
 - w przepisach od art. 85a do art. 85h przewidziane zostały przepisy regulujące kompetencje delegowania oraz ocenę kwalifikacji funkcjonariuszy i pracowników SW, którzy mają wejść w skład kontyngentu;
 - w przepisach od art. 85i do art. 85w przewidziane zostały przepisy regulujące sposób zatrudnienia, wynagrodzenia oraz innych świadczeń, które będą należeć się delegowanemu funkcjonariuszowi lub pracownikowi SW;
 - w przepisach od art. 85y do art. 85zg przewidziane zostały przepisy regulujące kompetencję oraz sposób odwołania delegowanych funkcjonariuszy i pracowników SW z kontyngentu poza granicami kraju, jak i kompetencje oraz sposób przedłużenia pobytu funkcjonariuszy i pracowników SW przebywających na kontyngencie poza granicami kraju;
 - w przepisach od art. 85zh do art. 85zj przewidziane zostały przepisy regulujące przysługujące świadczenia funkcjonariuszowi i pracownikowi SW po zakończeniu delegacji w ramach kontyngentu poza granicami kraju;
 - w przepisach od art. 85zm do art. 85zo przewidziane zostały przepisy regulujące kompetencje oraz sposób obsługi finansowej działalności kontyngentu;
- b) modyfikacja art. 60c oraz art. 84 s.w. w celu dostosowania tych przepisów do możliwości oddelegowania funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej do pracy w kontyngentach poza granicami kraju. Są to zmiany polegające na dodaniu do tych przepisów punktów ustanawiających wspomnianą wyżej możliwość;
- c) zmiany w przepisach art. 219 (dotyczącego podległości służbowej rozstrzyganej w formie rozkazów personalnych) oraz 231 (dotyczącego przełożonych dyscyplinarnych) s.w., które są logiczną konsekwencją wprowadzenia nowego rozdziału 9a do s.w. są zmianami wynikowymi.

Zmiany dotyczące z.e.f.:

Zmiany w zakresie zrównania uprawnień emerytalno-rentowych funkcjonariuszy SW i członków ich rodzin z uprawnieniami funkcjonariuszy innych służb i ich rodzin w zakresie służby funkcjonariuszy SW w kontyngencie oraz wydania stosowanych aktów wykonawczych przez Ministra Sprawiedliwości.

Zmiany dotyczące s.o.z.:

Zmiany w zakresie zrównania uprawnień dotyczących świadczeń i opieki medycznej funkcjonariuszy SW i członków ich rodzin z uprawnieniami funkcjonariuszy innych służb i ich rodzin oraz wydania stosowanych aktów wykonawczych przez Ministra Sprawiedliwości.

Zmiany dotyczące w.d.p.:

Zmiany polegające na włączeniu funkcjonariuszy i pracowników SW w zakres tej ustawy oraz Ministra Sprawiedliwości w zakresie analogicznym do Ministra Spraw Wewnętrznych, w szczególności, jako właściwego do wydania aktów wykonawczych.

Proponowane zmiany stanowią konsekwencję przyjętego w projekcie kierunku skutecznego umożliwienia funkcjonariuszom i pracownikom Służby Więziennej wzięcia udziału w kontyngentach poza granicami kraju analogicznie do rozwiązań obowiązujących w innych służbach mundurowych. Proponowane rozwiązania dokonują szeregu zmian w polskim systemie prawnym, w szczególności w zakresie dodatkowego wynagrodzenia, przepisów dotyczących świadczeń zdrowotnych, ubezpieczenia, wypadkowych, związanych ze statusem weterana i uprawnień emerytalno-rentowych.

3. Jak protokół... w innych krajach, w szczególności krajach...

W ramach misji zagranicznych pod egidą organizacji międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem – Unii Europejskiej (dalej UE), Organizacji Paktu Północnoatlantyckiego (dalej NATO) czy Organizacji Narodów Zjednoczonych (dalej ONZ), wiele Państw OECD/UE, jak np. Wielka Brytania, Francja, Holandia czy Czechy wysyłają swój personel wojskowy i cywilny w celu prawidłowego zabezpieczenia celów tych misji.

Gwoli przykładu można tu podać misje typu EUTM (European Union Training Missions), w ramach których kraje UE, w myśl postanowień CSDP (Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony), wysyłają do krajów trzecich personel wojskowy i cywilny w celu zapewnienia odpowiedniego przeszkolenia i doradztwa lokalnym władzom. W chwili obecnej, Rzeczpospolita Polska zaangażowana jest m.in. w misje EUTM RCA (Republika Środkowoafrykańska) czy EUFOR Althea (operacja pokojowa w Bośni i Hercegowinie) w ramach MTT (Mobile Training Teams – mobilnych zespołów szkoleniowych).

W obu przypadkach, poza Rzeczpospolitą Polską zaangażowane są m.in. Hiszpania, Wielka Brytania, Austria, Włochy czy Szwecja.

W zakresie służb penitencjarnych, najbardziej wyrazisty przykład stanowią operacje pokojowe działające w ramach ONZ. W wielu z nich, między innymi MINUSTAH (misja stabilizacyjna ONZ na Haiti), MONUSCO (misja stabilizacyjna ONZ w Demokratycznej Republice Konga) czy MINUSCA (misja stabilizacyjna w Republice Środkowoafrykańskiej) wymagane było wsparcie tzw. Corrections GPP (Government-provided personnel – personel zapewniany przez rządy państw członkowskich), czyli kontyngentów funkcjonariuszy – specjalistów z zakresu więziennictwa, wyznaczonych przez państwa członkowski do zadań o charakterze doradczym w ramach misji stabilizacyjnych ONZ. Okres służby w ramach GPP Corrections wynosi 12 miesięcy z możliwością wydłużenia o dodatkowe od 6 do 12 miesięcy. Osoby ubiegające się o przyjęcie do opisywanej służby muszą spełnić też wymogi formalne, jak np. znajomość j. angielskiego lub francuskiego, posiadać 5 lat doświadczenia w zakresie więziennictwa czy posiadać prawo jazdy. Poza wynagrodzeniem zasadniczym (wypłacanym przez państwo nominujące danego funkcjonariusza), członkowie GPP Corrections otrzymują Mission Subsistence Allowance (dodatki na utrzymanie) pokrywające koszty bytowania na terenie objętym daną operacją.

4. Podmioty... projekt...

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister Sprawiedliwości	1	MS	Nowe kompetencje w zakresie m. in. ustalenia zasad opieki zdrowotnej, świadczeń socjalnych oraz spraw weteranów w stosunku do funkcjonariuszy Służby Więziennej delegowanych do służby w kontyngentach zagranicznych.

budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (od- dzielnie)													
Wydatki ogółem	min		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	max		6,92	6,02	6,02	6,02	6,92	6,02	6,02	6,02	6,92	6,02	62,90
budżet państwa [w tym]:	min		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	max		6,92	6,02	6,02	6,02	6,92	6,02	6,02	6,02	6,92	6,02	62,90
- koszty osobowe	min		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	max		2,34	2,34	2,34	2,34	2,34	2,34	2,34	2,34	2,34	2,34	23,4
- koszty zakwaterowania i wyżywienia	min		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	max		3,13	3,13	3,13	3,13	3,13	3,13	3,13	3,13	3,13	3,13	31,3
- koszty umundurowania	min		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	max		0,20	0,20	0,20	0,20	0,20	0,20	0,20	0,20	0,20	0,20	2,0
- koszty ubezpieczenia	min		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	max		0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,5
- koszty środków transpor- tu	min		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	max		1,2	0,3	0,3	0,3	1,2	0,3	0,3	0,3	1,2	0,3	5,7
JST													0
pozostałe jednostki (od- dzielnie)													0
Saldo ogółem	min												0
	max		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa [w tym]:	min		-6,92	-6,02	-6,02	-6,02	-6,92	-6,02	-6,02	-6,02	-6,92	-6,02	-62,90
	max		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
- koszty osobowe	min		-6,92	-6,02	-6,02	-6,02	-6,92	-6,02	-6,02	-6,02	-6,92	-6,02	-62,90
	max		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
- koszty zakwaterowania i wyżywienia	min		-2,34	-2,34	-2,34	-2,34	-2,34	-2,34	-2,34	-2,34	-2,34	-2,34	-23,4
	max		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
- koszty umundurowania	min		-3,13	-3,13	-3,13	-3,13	-3,13	-3,13	-3,13	-3,13	-3,13	-3,13	-31,3
	max		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
- koszty ubezpieczenia	min		-0,20	-0,20	-0,20	-0,20	-0,20	-0,20	-0,20	-0,20	-0,20	-0,20	-2,0
	max		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
- koszty środków transpor- tu	min		-0,05	-0,05	-0,05	-0,05	-0,05	-0,05	-0,05	-0,05	-0,05	-0,05	-0,5
	max		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST													
pozostałe jednostki (od- dzielnie)													
Źródła finansowania	Projekt może spowodować skutki finansowe dla budżetu państwa w rozdziale 75512 „Wieżnictwo” w części 37 – „Sprawiedliwość”.												
	Należy jednak zwrócić uwagę, iż podane w niniejszym punkcie wyliczenia mają charakter czy- sto szacunkowy, gdyż wystąpienie jakichkolwiek skutków finansowych, wynikających z pro- ponowanej ustawy, uzależnione jest od powołania danego kontyngentu.												
	Na potrzeby ewentualnego formowania kontyngentu Służby Więziennej, środki finansowe zo- staną zabezpieczone w projekcie budżetu na rok 2020 i lata następne.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źró- deł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja będzie generować dla Służby Więziennej wydatki związane m. in. z: a) koniecznością wypłat wynagrodzeń i innych należności finansowych przysługującym pracownikom i funkcjonariuszom wchodzącym w skład kontyngentu; b) zakupami wyposażenia, jak np. umundurowania przewidzianego do wykorzystania podczas wykonywania zadań poza granicami kraju. W zakresie pkt a, odpowiednie wyliczenia zawierają tabele stanowiące załącznik nr 1 (funkcjo- nariusze SW) oraz załącznik nr 2 (pracownicy cywilni) załączone do niniejszego OSR. Pomija- ją one jedynie kwestie kosztów uposażenia należnego funkcjonariuszowi SW (koszt ten nie jest związany z udziałem kontyngentu w przedsięwzięciach zagranicznych) oraz wynagrodzenia												

zasadniczego pracownika SW (ze względu na fakt, iż skutki finansowe w tym zakresie dla SW zależą od źródła finansowania tegoż wynagrodzenia).

W przypadku skutków finansowych dla budżetu państwa w zakresie udziału funkcjonariuszy SW biorących udział w kontyngentach zagranicznych można mówić o następujących wydatkach:

- 1) dodatek zagraniczny – przy przyjęciu okresu 6 miesięcy (zwyczajowy czas trwania zmiany kontyngentu) koszt takiego dodatku wyniosłby między 24 948,00 zł a 56 700,00 zł, w zależności od stanowiska danego funkcjonariusza. Co się tyczy średniego kosztu dodatku zagranicznego dla 1 funkcjonariusza SW na okres 6 miesięcy to wyniosłby on 36 136,80 zł;
- 2) ryczałt z tytułu delegowania, który wyniosłby 1523,29 zł na jednego funkcjonariusza SW;
- 3) należności z tytułu zagranicznej podróży służbowej oraz ryczałt na pokrycie kosztów utrzymania zależą od miejsca dyslokacji danego kontyngentu, a zatem niemożliwe jest ich przedstawienie;
- 4) świadczenie z tytułu uszczerbku na zdrowiu (obliczone na podstawie przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy SW wynoszące 4 859,30) wyniosłoby od 971,86 za każdy 1% stwierdzonego uszczerbku na zdrowiu i maksymalnie (w przypadku 100% czyli śmierci funkcjonariusza SW) wyniosłoby 97 185,90 zł;
- 5) dodatek operacyjny należny funkcjonariuszom biorącym udział w akcji zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutków wyniosłby w zależności od procentowej wysokości między 2 284,94 zł a 4 569,87 zł w skali miesiąca – średnio 3 427,40 zł.

W przypadku skutków finansowych dla budżetu państwa w zakresie udziału pracowników cywilnych SW, biorących udział w kontyngentach zagranicznych, można mówić o następujących wydatkach:

- 1) dodatek zagraniczny – przy przyjęciu tożsamyh kryteriów jak wyżej tj. 6 miesięcznego okresu trwania kontyngentu, koszt takiego dodatku na 1 pracownika wahałby się w granicach od 24 948,00 zł do 36 288,00 zł, w zależności od stanowiska. Prognozuje się, iż średni koszt wyniosłby 31 752,00 zł;
- 2) ryczałt z tytułu zatrudnienia w kontyngencie wyniosłby 1873,84 zł na jednego pracownika SW.

Należy też wspomnieć o regulacji przewidzianej w projektowanym art. 85d ust. 1 pkt 2, który zakłada możliwość zatrudniania do kontyngentu pracowników o specjalistycznych kwalifikacjach spoza SW na stanowiskach lekarza, pielęgniara (pielęgniarki), specjalisty, kierowcy, eksperta czy obserwatora. W takim przypadku, na podstawie kwot bazowych obowiązujących w SW, wynagrodzenia te wahałyby się od 2 623,38 zł do 3 747,68 zł na 1 pracownika w skali miesiąca. Średnia tych wynagrodzeń kształtuje się na poziomie 3 110,57 zł.

Wszystkie powyższe wydatki przedstawione zostały w przeliczeniu na pojedynczą osobę delegowaną.

Dążąc jednak do pewnego zobrazowania możliwych skutków finansowych przedmiotowego projektu, dokonano szacunku, opierającego się na dwóch wariantach:

- wariant nr 1 – w przypadku niepowoływania kontyngentów Służby Więziennej, projektowana ustawa nie wywoła skutków finansowych dla budżetu państwa;
- wariant nr 2 – w przypadku powołania 2 kontyngenty rocznie przez okres sześciu miesięcy każdy. W składzie każdego z kontyngentów przewiduje się udział po 15 funkcjonariuszy oraz 2 pracowników cywilnych, w tym: 1 pracownik cywilny Służby Więziennej, legitymujący się co najmniej dwuletnim stażem pracy w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej i 1 osoba niebędąca wcześniej pracownikiem Służby Więziennej, która posiada specjalistyczne

W takim wypadku, szacuje się następujące koszty:

- Ponadto wariant 2 pociągnie za sobą koszty osobowe w łącznej wysokości 2 341 375,90, na co składają się:

- Koszt powołania 2 kontyngentów rocznie wyniósłby zatem w pierwszym roku 6 513 778,90 zł, natomiast w 3 latach następnych – 5 613 778,90 zł, by w 5 roku znowu wynieść 6 513 778,90 zł. Różnice kosztów w cyklicznym, 3-letnim okresie czasowym wynikałyby ze wspomnianych wyżej założeń dotyczących kosztów zakupu i eksploatacji pojazdów mechanicznych.

7. Wpływ na zdrowie i samopoczucie i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie w rodzinie, społeczeństwie i w pracy domowej

Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-

									10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2018 r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele, gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze (ogółem w ciągu roku) w tym:	min		0	0	0	0	0	0
		max		2,34	2,34	2,34	2,34	2,34	23,4
	- funkcjonariusze SW	min		0	0	0	0	0	0
		max		2,17	2,17	2,17	2,17	2,17	21,70
	- pracownicy SW, legitymujący się co najmniej 2 letnim stażem	min		0	0	0	0	0	0
		max		0,078	0,078	0,078	0,078	0,078	0,78
	- osoby niebędące wcześniej pracownikami SW	min		0	0	0	0	0	0
		max		0,084	0,084	0,084	0,084	0,084	0,84
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, w związku z czym odstąpiono od analiz i oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych, wskazanych w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – <i>Prawo przedsiębiorców</i> (Dz.U., poz. 646, ze zm.).							
	rodzina, obywatele, gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Projektowana regulacja może przyczynić się do poprawy sytuacji majątkowej osób (a zatem i ich rodzin oraz gospodarstw domowych), biorących udział w kontyngencie Służby Więziennej – zarówno w odniesieniu do funkcjonariuszy SW, jak i do pracowników cywilnych.							
Niemierzalne									
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Z uwagi na fakt, iż niemożliwe jest określenie skali zapotrzebowania na kontyngenty SW, analogicznie jak w przypadku pkt 6 niniejszego OSR należy posłużyć się symulacją, zakładającą 2 warianty: – wariant nr 1 – w przypadku niepowoływania kontyngentów Służby Więziennej, projektowana ustawa nie wywoła skutków w odniesieniu do obywateli, rodzin oraz gospodarstw domowych, – wariant nr 2 – w przypadku powołania 2 kontyngenty rocznie przez okres sześciu miesięcy każdy. W składzie każdego z kontyngentów przewiduje się udział po 15 funkcjonariuszy oraz po 2 pracowników cywilnych, w tym: 1 pracownik cywilny Służby Więziennej legitymujący co najmniej dwuletnim stażem pracy w jednostkach organizacyjnych i 1 osoba niebędąca pracownikiem Służby Więziennej, która posiada specjalistyczne kwalifikacje. W takim wypadku każdy funkcjonariusz otrzyma: a) 36 136,80 zł tytułem dodatku zagranicznego za służbę przez 6 miesięcy w ramach kontyngentu zagranicznego,							

- b) 1 523,29 zł tytułem ryczału z tytułu delegowania,
- c) 27 419,22 zł tytułem dodatku operacyjnego zł (przyjęto wysokość 10% kwoty bazowej na okres 6 miesięcy),
- d) 4 000,00 zł tytułem uprawnienia wynikające z ustawy o weteranach działań poza granicami państwa, tj. pomoc w finansowaniu nauki (pomoc finansowa ustalona w wysokości 400% najniższej emerytury czyli 1 000 zł)
- i) 3 239,53 zł tytułem świadczenia z tytułu uszczerbku na zdrowiu przy założeniu 50% uszczerbku na zdrowiu na 1 kontyngent).

Sumując podane wyżej kwoty, jeden funkcjonariusz SW w założonym wariancie za swoją służbę w kontyngencie zagranicznym otrzyma 72 318,84 zł, a zatem i o taką kwotę na jedną osobę wzrośnie dochód gospodarstwa domowego danego funkcjonariusza.

W ujęciu rocznym, przy założeniu powyższych kwot, do budżetów domowych wszystkich 30 funkcjonariuszy SW wpłynie kwota 2 169 565,20 zł.

Pracownik cywilny Służby Więziennej, legitymujący się co najmniej dwuletnim stażem pracy otrzyma:

- a) 37 125,00 zł tytułem dodatku zagranicznego za pracę przez 6 miesięcy w ramach kontyngentu zagranicznego,
- b) 1 873,84 zł tytułem ryczału z tytułu zatrudnienia.

Sumując podane wyżej kwoty, pracownik cywilny SW legitymujący się co najmniej dwuletnim stażem pracy w założonym wariancie za swoją pracę w kontyngencie zagranicznym otrzyma 38 998,84 zł, a zatem i o taką kwotę na jedną osobę wzrośnie dochód gospodarstwa domowego danego pracownika SW.

W ujęciu rocznym, przy założeniu powyższych kwot, do budżetów domowych 2 pracowników cywilnych SW, legitymujących się co najmniej dwuletnim stażem pracy wpłynie kwota 77 997,68 zł.

Osoba, niebędąca wcześniej pracownikiem Służby Więziennej, otrzyma:

- a) 37 125,00 zł tytułem dodatku zagranicznego za pracę przez 6 miesięcy w ramach kontyngentu zagranicznego,
- b) 1 873,84 zł tytułem ryczału z tytułu zatrudnienia
- c) 3 110,57 zł tytułem wynagrodzenia za pracę

Sumując podane wyżej kwoty osoba nie będąca wcześniej pracownikiem Służby Więziennej w założonym wariancie za swoją pracę w kontyngencie zagranicznym otrzyma 42 109,41 zł, a zatem i o taką kwotę na jedną osobę wzrośnie dochód gospodarstwa domowego danego pracownika SW w ujęciu rocznym.

W ujęciu rocznym, przy założeniu powyższych kwot, do budżetów domowych 2 osób, niebędących wcześniej pracownikami SW wpłynie kwota 84 218,82 zł.

8. Zmiana obciążenia (w tym obowiązków informacyjnych) wynikająca z...

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elek- tronizacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:			
9. Wpływ na rynek pracy			
Projektowane zmiany nie będą miały wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:		☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu		Projekt nie będzie oddziaływał na przedmiotowe obszary.	
11. Planowane daty wejścia w życie projektu planowego			
Przewiduje się wejście w życie ustawy z dniem 1 stycznia 2020 r.			
12. W jaki sposób przewidziano ocenę i ewaluację efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną wykorzystane?			
Efekty wejścia w życie projektowanej ustawy będą natychmiastowe i nie wymagają pomiaru.			
13. Załączniki (raporty, opinie, źródła, badania, analizy itp.)			
Dwa załączniki			

Skutki finansowe udziału delegowanego w kontyngencie w którym mowa w art. 85q pkt. 1 ust. 3 asseżnego funkcjonariuszowi delegowanemu do pełnienia służby poza granicami państwa kontyngencja*

Kategoria	stanowisko	stawka	najniższe uposażenie zasadnicze funkcjonariusza	dzienna kwota dodatku przy założeniu przyjęcia maksymalnej wysokości stawki	skutek dodatku zagranicznego w skali 6 miesięcy (180 dni)	% zwiększenie	skutki podwyższenia dodatku zagranicznego o 10 % na okres 3 miesiące (90 dni)	razem skutki finansowy
kategoria I	dowódca kontyngentu	16% - 25 %	1 200,00	300,00	54 000,00	2,50	2700	56 700,00
kategoria II	zastępca dowódcy kontyngentu	16% - 20%	1 200,00	240,00	43 200,00	2,00	2160	45 360,00
kategoria III	oficer do kontaktów,	13% - 18%	1 200,00	216,00	38 880,00	1,80	1944	40 824,00
kategoria III	szef logistyki kontyngentu	13% - 18%	1 200,00	216,00	38 880,00	1,80	1944	40 824,00
kategoria IV	oficer sztabowy kontyngentu	12% - 16%	1 200,00	192,00	34 560,00	1,60	1728	36 288,00
kategoria IV	oficer szkoleniowy kontyngentu	12% - 16%	1 200,00	192,00	34 560,00	1,60	1728	36 288,00
kategoria IV	dowódca plutonu	12% - 16%	1 200,00	192,00	34 560,00	1,60	1728	36 288,00
kategoria IV	lekarz	12% - 16%	1 200,00	192,00	34 560,00	1,60	1728	36 288,00
kategoria IV	dowódca drużyny	12% - 16%	1 200,00	192,00	34 560,00	1,60	1728	36 288,00
kategoria V	pomocnik szefa logistyki	11% - 14%	1 200,00	168,00	30 240,00	1,40	1512	31 752,00
kategoria V	szef kompanii	11% - 14%	1 200,00	168,00	30 240,00	1,40	1512	31 752,00
kategoria VI	specjalista	10% - 15%	1 200,00	180,00	32 400,00	1,50	1620	34 020,00
kategoria VII	funkcjonariusz kierowca	9% - 13%	1 200,00	156,00	28 080,00	1,30	1404	29 484,00
kategoria VIII	funkcjonariusz	8% - 11%	1 200,00	132,00	23 760,00	1,10	1188	24 948,00
kategoria VIII	pielegniarz	8% - 11%	1 200,00	132,00	23 760,00	1,10	1188	24 948,00

* skutki finansowe obliczone na 1 funkcjonariusza w poszczególnych stanowiskach przyjmując założenia:

- przyjęto maksymalną stawkę dodatku zagranicznego w danej kategorii
- okres trwania kontyngentu 180 dni
- zwiększenie dodatku zagranicznego w oparciu art. 85q pkt. 7 o 10 % maksymalnej wysokości procentowej stawki dodatku
- okres zwiększenia dodatku zagranicznego - 90 dni

Ryczałt z tytułu delegowania	1523,29
------------------------------	---------

Przebieg choroby

przeciętne uposażenie funkcjonariuszy	stawka procentowa za każdy procent uszczerbku na zdrowiu	kwota świadczenia za 1 % uszczerbku na zdrowiu	Kwota świadczenia w przypadku śmierci funkcjonariusza - 100 %
4 859,30	20%	971,86	97 185,90

* przeciętne uposażenie funkcjonariusza przyjęto w wysokości odpowiadającej kwocie bazowej dla funkcjonariuszy określonej w ustawie budżetowej na 2017 r. tj. 1523,29 oraz obowiązującej wielokrotności kwoty bazowej 3,19

* kwota świadczenia z tytułu uszczerbku na zdrowiu uzależniona jest od orzeczenia komisji lekarskiej o jego procentowej wysokości

Dodatek operacyjny należny funkcjonariuszowi biorącemu udział w akcjach zapobiegania skutkom przestępstw funkcyjnych			
procentowa wysokość	kwota bazowa	stawka dodatku operacyjnego za 1 dzień	skutki finansowe w skali 1 miesiąca (30 dni)
5%	1 523,29	76,16	2 284,94
6%	1 523,29	91,40	2 741,92
7%	1 523,29	106,63	3 198,91
8%	1 523,29	121,86	3 655,90
9%	1 523,29	137,10	4 112,88
10%	1 523,29	152,33	4 569,87

Załącznik nr 2: Skutki finansowe udziału w kontyngencie delegowanego pracownika cywilnego SW

Wynagrodzenie należące do pracowników cywilnych, o których mowa w art. 85d ust. 1 pkt. 2

stanowisko	mnożnik	kwota bazowa	wynagrodzenie miesięczne
lekarz	2,000	1873,84	3 747,68
pielęgniarz (pielęgniarka)	1,400	1873,84	2 623,38
specjalista	1,600	1873,84	2 998,14
kierowca	1,500	1873,84	2 810,76
ekspert, obserwator	1,800	1873,84	3 372,91

Ryczałt z tytułu zatrudnienia w kontyngencie	1873,84
--	---------

Skutki finansowe dodatku zagranicznego dla pracownika cywilnego na wskazanych stanowiskach

Kategoria	stanowisko	stawka	najniższe uposażenie zasadnicze funkcjonariusza	dzienna kwota dodatku przy założeniu przyjęcia maksymalnej wysokości stawki	skutek dodatku zagranicznego w skali 6 miesięcy (180 dni)	% zwiększenia	skutki podwyższenia dodatku zagranicznego o 10 % na okres 3 miesięcy (90 dni)	razem skutki finansowe
kategoria IV	lekarz	12% - 16%	1 200,00	192,00	34 560,00	1,60	1 728,00	36 288,00
kategoria VI	specjalista	10% - 15%	1 200,00	180,00	32 400,00	1,50	1 620,00	34 020,00
kategoria VII	kierowca	9% - 13%	1 200,00	156,00	28 080,00	1,30	1 404,00	29 484,00
kategoria VIII	pielęgniarz	8% - 11%	1 200,00	132,00	23 760,00	1,10	1 188,00	24 948,00
kategoria VI	ekspert, obserwator	10% - 15%	1 200,00	180,00	32 400,00	1,50	1 620,00	34 020,00

* skutki finansowe obliczono na 1 pracownika w poszczególnych stanowiskach przyjmując założenia:

- przyjęto maksymalną stawkę dodatku zagranicznego w danej kategorii
- okres trwania kontyngentu 180 dni
- zwiększenie dodatku zagranicznego w oparciu art. 85d pkt. 7 o 10 % maksymalnej wysokości procentowej stawki dodatku
- okres zwiększenia dodatku zagranicznego - 90 dni